

GENIUS

(L'habitació)

DRAMATIS PERSONAE

TONI

LAURA

ROGER

LEO

VENEDOR DE PISOS

ALBERT

ESCENA 1

(Fosc. No veiem res del que hi ha a l'escenari. UNA LLENTERNA S'ENCEN, NO VEIEM QUI LA DUU. AQUEST ALGÚ LLENÇA SENSE VOLER ALGUNA COSA A TERRA I SENTIM UNA PETITA TRENCADISSA. Sentim aleshores un cop. Sembla algú que intenta entrar a l'espai escènic empenyent una porta. La porta té a la part de dalt una petita finestra tapiada amb dos taules en forma de X. No sembla que pugui obrir-la. L'HOME QUE DUU LA LLENTERNA S'AMAGA SOTA UNA TAULA, AGAFA UN PAPER I ESCRIU ALGUNA COSA. No veiem qui és.)

TONI: *(des de fora)* I això?

VENEDOR DE PISOS: *(des de fora)* Deu ser un armari.

LAURA: *(des de fora)* Sonava fondo.

VENEDOR DE PISOS: *(des de fora)* No està a les escriptures...

TONI: *(des de fora)* Però heu sentit?

(Se sent algú intentant entrar)

VENEDOR DE PISOS: *(des de fora)* Està tancada!

TONI: *(des de fora)* Però s'ha sentit alguna cosa!

LAURA: *(des de fora)* Rates?

VENEDOR DE PISOS: *(des de fora)* No! Rates no!

TONI: *(des de fora)* No foti que hi ha rates!

VENEDOR DE PISOS: *(des de fora)* Ja li he dit que no!

TONI: *(des de fora)* Si hi hagués rates vull una rebaixa en el lloguer!

(Se sent algú intentant obrir)

VENEDOR DE PISOS: *(des de fora)* No es pot!

TONI: *(des de fora)* Un moment!

VENEDOR DE PISOS: *(des de fora)* Vagi amb compte!

(Se sent un cop)

TONI: *(des de fora)* Merda!

LAURA: *(des de fora)* Toni, vés amb compte!

VENEDOR DE PISOS: *(des de fora)* No es pot! És finca vella, ja se sap!

(Se sent un altre cop. L'HOME QUE HI HAVIA SOTA LA TAULA, SURT DEL SEU AMAGATALL, ES DIRIGEIX A UN BAGUL QUE HI HA EN PRIMER TERME. I TORNA CAP A SOTA LA TAULA)

LAURA: *(des de fora)* Toni!

TONI: *(des de fora)* Una patada més i/

VENEDOR DE PISOS: *(des de fora)* No som policies!

TONI: *(des de fora)* Vull saber què hi ha!

VENEDOR DE PISOS: *(des de fora)* No es pot! Deu ser un petit “trastero”...

TONI: *(des de fora)* I vostè deixi de dir que no es pot, cony!

LAURA: *(des de fora)* Toni!

TONI: *(des de fora)* Què? Ens vol llogar un pis i no podem veure què hi ha rera una porta!

VENEDOR DE PISOS: *(des de fora)* Aquí hi ha molta tensió!

TONI: I potser rates també!

VENEDOR DE PISOS: Què insinua?

LAURA: Toni va!

TONI: Vull saber què hi ha rera la porta! No em sembla que sigui estrany que vulgui saber què hi ha rera la porta d'un pis que potser m'interessa!	VENEDOR DE PISOS: No està a les escriptures! I pensí que si està tancada deu ser per alguna cosa.
--	---

(Cop fort)

TONI: *(des de fora)* Laura tu no/!

LAURA: *(des de fora)* Deixa'm passar!

VENEDOR DE PISOS: *(des de fora)* Faci el favor! Vagi amb compte! És finca vella!

TONI: *(des de fora)* Ja l'hem sentit!

VENEDOR DE PISOS: *(des de fora)* Les escriptures marquen fíns aquí! Fins aquí!

TONI: *(des de fora)* Semblen sagrades aquestes escriptures!_

LAURA: *(des de fora)* Aquí darrera hi ha alguna cosa...

VENEDOR DE PISOS: *(des de fora)* La cuina és molt àmplia!

TONI: *(des de fora)* Ja l'hem vist, Laura vés amb compte si us plau!

VENEDOR DE PISOS: *(des de fora)* Els acabats de les portes són antics, i a vegades passa que/

TONI: *(des de fora)* No facis esforços inútils Laura!

LAURA: *(des de fora)* Prou, sembles el meu pare!

VENEDOR DE PISOS: *(des de fora)* Té raó faci cas al seu marit!

LAURA: *(des de fora)* No estem casats!

VENEDOR DE PISOS: *(des de fora)* Jo pensava/

LAURA: *(des de fora)* Pel fet que estigui/

TONI: *(des de fora)* Laura!

LAURA: *(des de fora)* Ja està!

(S'obre la porta. LA LLANTERNA DE DINS L'HABITACIÓ S'APAGA. Pausa. Veiem 3 siluetes que intenten veure-hi en la foscor)

TONI: Surt!

LAURA: Què?

TONI: Deixa'm passar a mi primer.

VENEDOR DE PISOS: No es veu res!

LAURA: Ja puc/

TONI: Deixa'm a mi!

VENEDOR DE PISOS: Deu ser un petit soterrani, i si fem cas de l'estructura deu fer/

(Se sent com si algú hagués caigut)

LAURA: Toni? *(pausa)* Toni!

TONI: M'he fotut una llet!

LAURA: I per què no obries els llums?

TONI: Què et penses que estava buscant?

LAURA: Doncs és obvi que no estan aquí!

VENEDOR DE PISOS: Dóna a sud, hauria de tenir algun tipus de sortida/

TONI: Vol callar un moment/

(Es dóna una llum, veiem una habitació petita, plena de trastos, llibres vells, estanteries plenes de papers. Hi veiem una butaca al fons, el que sembla una radio, una pissarra antiga de les que giren. Tot desordenat i mal posat. Veiem a Toni i Laura, una parella d'uns 30 anys. Ella està embarassada de 8 mesos, ell és un noi força alt. Veiem també a un venedor de pisos)

VENEDOR DE PISOS: Deu ni do...

(Toni i Laura parlen en veu baixa. EL VENEDOR MIRA PER SOTA LA TAULA ON S'AMAGAVA L'HOMME DE LA LLINTERNA, QUAN HO HA A FER ALGUNA COSA LI PESSIGA LA CAMA... ell espantat recula.)

TONI: L'habitació del Tintin?!

LAURA: Potser és una nena.

VENEDOR DE PISOS: (*dissimulant*) Encara no saben què/

LAURA: No... I encara que sigui nen, mai es dirà Tintin!

VENEDOR DE PISOS: És lleig sí...

LAURA: O veus?

(*Toni mira amenaçadorament al venedor. LAURA S'ACOSTA AL BAGUL I AGAFA UN PAPER QUE HI HA AL DAMUNT. EL LLEGEIX.*)

VENEDOR DE PISOS: (*veu la cara de Toni*) Per treure -les coses del pis/

TONI: Ja he dit que ho farem nosaltres sempre hi quan negociem una reducció del preu del lloguer.

VENEDOR DE PISOS: D'això en podem parlar en una altra habitació. La cuina que té llum per/

TONI: Sí... Millor.... Laura?

LAURA: Ara vinc.

(*Laura es queda mirant el paper.*)

LAURA: (*estranyada*) Qui hi vivia aquí abans?

VENEDOR DE PISOS: (*mira una carpeta*) No em consta. Sé que fa tres anys que no paga el lloguer.

LAURA: Però quan fa que no hi viu?

VENEDOR DE PISOS Els veïns diuen que com a mínim fa dos anys que no el veuen. Volen veure la cuina?

LAURA: Què raro...

VENEDOR DE PISOS El què?

LAURA: Tinc la sensació que/

TONI: (*des de fora*) Laura.

LAURA: Vinc. Vull galetes.

TONI: (*des de fora*) Altra vegada!

LAURA: (*al venedor*) No puc parar de menjar galetes.

TONI: (*des de fora*) Ni nen ni nena, tu pariràs al Tricky?

VENEDOR DE PISOS: Qui?

LAURA: (*al venedor*) Al "monstruo de las galletas"...

VENEDOR DE PISOS: No ho entenc...

(*El venedor marxa*)

VENEDOR DE PISOS: *(des de fora)* La cuina té exactament trenta cinc metres quadrats/

TONI: *(des de fora)* Sembla que estigui enamorat d'aquesta cuina.

(Laura deixa l'habitació, i tanca els llums)

LAURA: *(des de fora)* No hi haurà galetes per algun d'aquests armaris.

VENEDOR DE PISOS: *(des de fora)* Bitro-ceràmica,

TONI: *(des de fora)* Escolti...

VENEDOR DE PISOS: *(des de fora)* “Griferia” Roca.

TONI: Em sent?

VENEDOR DE PISOS: *(des de fora)* Terra de rajola/

TONI: *(des de fora)* Ens agrada el pis. Ens el quedem.

VENEDOR DE PISOS: *(des de fora)* Sí?

TONI: *(des de fora)* Sempre hi quan/

LAURA: *(des de fora)* Galetes Maria!! No m'ho puc creure!

TONI: *(des de fora)* Ens rebaixi el preu...

LAURA: *(des de fora)* Galetes Maria!! M'encanten!

(LA LLENTERNA DE SOTA LA TAULA TORNA A ENCENDRE'S. DESPRÉS, FOSC)

ESCENA 2

(Laura obre una de les finestres de l'habitació i entra una mica de llum. Veiem més clarament tot el caos que regne a l'habitació. **SI ENS FIXEM RERA LA PISSARRA HI VEIEM DUES CAMES D'ALGÚ QUE S'OCULTA. LAURA NO HO VEU**)

LAURA: (Mirant l'habitació) Deu ni dó...

TONI: (des de fora. El veiem passar per la porta carregat capsos. **NO LI VEIEM LA CARA JA QUE DUU CAPSES DE CARTRÓ**) Me cango'n el moment que vaig dir que ens ocupariem nosaltres de baixar les coses.

LAURA: Ens han fet un bon preu. (Toni passa un moment per la porta amb un trasto. **SEGUIM SENSE VEURE-LI EL ROSTRE**) Espera que t'ajudo! (surt)

LAURA: (des de fora) Deixa'm, que agafo per/ Que sí que puc! Que si que puc! En sèrio! Deixa'm! Deixa'm o m'emprenyo! Toni! To/	TONI: (des de fora) Que ja puc, jo sol! Tu no! Laura, deixa anar! Que el tenia ben agafat! Laura, en sèrio! Laura! Deixa'!! No facis esfor/
---	---

(Se sent soroll de vidres que es trenquen. Pausa)

LAURA: (des de fora) Vale, podies tot sol...

TONI: (des de fora) Què n'hem après d'aquesta lliçó?

LAURA: (des de fora) Que si tu em dius "deixa, jo deixo"...

TONI: (des de fora) I que amb aquesta panxa gorda que t'ha sortit/

(Veiem ara a Laura al marc de la porta **I UNA MÀ DE TONI TOCAN-LI LA PANXA**)

LAURA: Ei!

TONI: (des de fora) ...t'has convertit en l'èsser humà més "torpe" de la història!

LAURA: Imbècil!

TONI: (des de fora) Te n'ocupes tu de l'habitació i jo dels altres trastos?

LAURA: Ok...

(Laura entrant de nou a l'habitació. **ARA A PART DE LES DUES CAMES APAREIX UNA**)

MÀ I EL QUE SEMBLA UN CAP RERA UNS GRANS CUADRES QUE HI HA A UNA CANTONADA. LAURA TAMPOC LA VEU)

LAURA: No sé per on començar...

TONI: *(des de fora)* Què?

LAURA: Que no sé per on començar!

TONI: *(des de fora)* Arrasa amb tot.

LAURA: Potser hi ha coses que tenen algun valor.

TONI: *(des de fora)* En el moment que ho agafis se't cauran...

LAURA: Què?

TONI: *(traient el cap)* Aquí només hi ha pols i merda!

LAURA: M'agrada l'olor a vell!

TONI: *(des de fora)* Demà passat venen els dels parquet Laura! *(traient el cap)* Ei, aquesta tarda et passo a buscar a les cinc. I les cinc, són les cinc, ni les cinc i deu ni les cinc i vint! No podria suportar una altra bronca d'aquella nazi!

(AGAFA UN CASSETTE QUE TÉ UN POST-IT A LA PORTADA)

LAURA: *(llegint el post-it)* Escuchame...

(El posa, se sent música de piano)

TONI: *(des de fora)* Què és això?

LAURA: Un piano.

TONI: *(des de fora)* Ja ho sé...

LAURA: És un cassette, se sent malament.

(Toni entra)

TONI: Qui és?

LAURA: Qui?

TONI: L'intendent?

LAURA: Jo què sé...

TONI: No ho posa a la portada?

(Mostra un caixa en blanc)

LAURA: És bo?

TONI: Molt... Són els concerts per piano de Mozart. Sembla l'Andras Shift o l' Stayer...

LAURA: M'agrada...

TONI: És estrany.

LAURA: El què?

TONI: Escolta... El mi i el re estan desafinats.

LAURA: Com?

TONI: Que no pot ser una gravació, el piano està desafinat. I així hi tot/

LAURA: Què?

TONI: Que el tio que toca se n'aprofita.

LAURA: De què?

TONI: De que estiguin desafinats! La peça sona estrany, però al mateix temps... És com... Com si hagués fet una nova versió aprofitant que el piano...

LAURA: Va Friki! A quina hora tens la classe?

TONI: Fa deu minuts!

LAURA: Doncs tele-transporta't!

TONI: A les cinc et passo a buscar!

LAURA: Per?

TONI: Dimecres... Classe de Pre-part! No vull tornar a arribar tard!

LAURA: Me n'havia oblidat!

TONI: *(imitant a professora, i posant-se una jaqueta per marxar)* Ya! Llegas tarde! Gunteg tag madres! Si puntualidad ser primer paso para ser buen padre! Tu ser padre horroroso! Ya, ahora relajemos creguel! Relax! TA! TA! TA!

LAURA: *(rient)* A les 5!

(Toni es queda escoltant la música uns segons)

LAURA: Va!

TONI: Ja...

(Toni marxa)

LAURA: Quan tornis pots/

TONI: *(des de fora)* Què?

LAURA: Galetes...

TONI: *(des de fora)* Gorda! *(surt)*

LAURA: T'estimo!

*(Es queda sola. Agafa uns auriculars i se'ls posa a la panxa perquè el nen l'escolti. **JUST EN***

***AQUELL MOMENT LA PISSARRA GIRA SOLA I MOSTRA UNA INSCRIPCIÓ AL REVÉS
ON SEMBLA QUE HI DIU “LAURA PERDRÀS EL FILL”.LA PERSONA QUE HI HAVIA
RERA LA PISSARRA NO HI ÉS)***

LAURA: *(a la seva panxa, sense veure l'inscripció de la pissarra)* És Mozart...

ESCENA 3

(Entra Toni, Laura està al sofà amb els llums apagats veient unes diapositives projectades a una de les parets de l'habitació. Les diapositives mostren algú escombrant i fent feines de neteja a una universitat. L'home fotografiat sembla que tingui algun tipus de deficiència. I no sap que li estan fent fotos. Les fotografies estan tirades des d'uns angles que sembla que la persona que ha fet les fotos no volia ser descobert. Les diapositives s'aniran succeïnt al llarg de l'escena)

TONI: *(entrant)* Galetes! *(veient que no ha recollit)* Tia, no has recollit!

LAURA: ...

TONI: Estàs bé...? *(preocupat)* Laura. Estàs bé?

LAURA: Sí, tranquil. Mira... *(li ensenya les diapos)*

TONI: Què és això?

LAURA: Són unes diapositives, estaven per aquí... Suposo que són del tio que vivia abans aquí...

Són estranyes, oi? *(s'aixeca ràpid)* Mira això!

TONI: El metge t'ho va dir: vés en compte.

LAURA: Ja ho sé!

TONI: No vull que/

LAURA: Ni jo tampoc, calma't!

(Ensenya una mena de microones, hi posa una tassa, l'engega, i quan torna a obrir la porta la tassa ha desaparegut)

LAURA: Has vist?

TONI: On ha anat?

LAURA: Jo què sé...Mola no? D'aquí un rato torna a ser-hi... *(va a buscar més coses)*

TONI: Sí, és molt estrany! però demà podries fer el favor de recollir...? Laura, escolta'm!	LAURA: Aquesta habitació esta plena de coses la mar de curioses, mira aquests quadres!
---	--

(Toni agafa uns quadres que el públic mai arribarà a veure)

TONI: Són xulos, sí però...

LAURA: Sí, no?

TONI: Sí, molt... *(mira el rellotge)* Anem?

LAURA: On?

TONI: Dimecres Laura? Classe de... Estàs prenyada o sorda?

LAURA: Pre-part! Perdona! *(Toni fa per marxar. Laura va a buscar el que sembla una llibreta)*

Ai, espera! Després he vist aquesta llibreta, mira...*(li dóna i el Toni ni l'obre)* Obre-la!

TONI: *(l'obre i intenta llegir)* No entenc res...

LAURA: Jo tampoc, demà vindrà el Roger per/

TONI: Aquí? Per què?

LAURA: Ell és matemàtic i/

TONI: També és el teu ex.

LAURA: Toni...

TONI: Laura...

LAURA: Va...

TONI: No vull que el "renacuajo" vingui a casa!

LAURA: No li diguis renacuajo! A més amb el trasllat m'he adonat que tinc algunes coses seves que li vull tornar!

TONI: No em fa gràcia que/...

LAURA: Et va demanar perdó!

TONI: No hi tornis! Ja saps què en penso! No em faràs canviar d'opinió! A més, joder tu no volies animals a casa, doncs jo no vull que vingui el teu ex! Me la va fotre i ben gorda! Laura, no! No!	LAURA: Va perdona'! No és mal tio! Segur que us caieu la mar de bé! Com pots comparar el Roger amb un animal de...Es va posar nerviós! Va Toni! Va! Va!
---	---

LAURA: Va! Només vindrà a recollir les seves coses!

TONI: Com vulguis demà tinc classe d'harmonia de 5 a 7, que vingui a aquesta hora.

LAURA: Vale...

TONI: *(posant-se la jaqueta)* Et demanarà per tornar a estar junts, ho saps oi?

LAURA: Toni, com vols que...? Estic embarassada!

(Els dos van sortint. Les diapositives van passant i s'aturen en una on veiem el noi que escombra aules universitàries d'esquenes. Un vidre, ens reflecteix però la imatge de l'home que està fent les fotos. És alt, va de negre i duu el cap afeitat)

ESCENA 4

(Laura està obrint una capsa on hi ha escrit "ROGER". Roger d'uns 30 anys, baixet, duu ulleres,

té poc cavell i duu una samarreta amb la cara d'Albert Einstein i una inscripció que hi diu "besa al genio" i mira l'habitació estranyat. Laura treu una samarreta de la capsa igual que la que porta Roger)

LAURA: És teva, no?

ROGER: Vuelve conmigo... Vaaaaa....

LAURA: Roger...

ROGER: Qué?

LAURA: Estic embarassada!

ROGER: Seré un buen padre.

LAURA: Ja té pare.

ROGER: Ahora me doy cuenta de lo que necesitas! He madurado! *(treu de la capsa on hi ha les seves coses un DELORIAN -cotxe que a la película REGRESSO AL FUTURO fa de màquina del temps- de la capsa) Mi Delorian!*

LAURA: Friki!

ROGER: Además, sé seguro que volveremos! He visto el Secreto! El Secreto! La teoría de la atracción! Tía! Estoy proyectando! Proyecto y nos veo juntos!

LAURA: *(mira l'hora)* Menos proyectar y más al tema! Per cert, me les has portat?

ROGER: Sí.

LAURA: Dóna-me-les, dóna-me-les!!

ROGER: Eres una yonki.

(Roger treu galetes)

LAURA: M'encanten...

(Laura comença a menjar galetes. Roger treu de la capsa uns calçotets amb el logo de Batman)

ROGER: Mis Bat-calzoncillos! *(mira a Laura)* Como es que los tienes tu?

LAURA: No sé... No... Ah, si... Me los dio Charo...

ROGER: Te los dio Charo?

(Laura fa que sí amb el cap misteriosament)

ROGER: Mierda...

(Laurar riu)

LAURA: (*Cridant*) Charo? Roger!! Charito?!!

ROGER: Qué? Es buena tía!

LAURA: Tiene 48 años...

ROGER: Es simpática!

LAURA: ...y alopecia galopante!

ROGER: Celosita...?

LAURA: Cállate! Estás con ella?

ROGER: Que va! Fue solo una noche...

LAURA: Cuando? Cuéntame!

ROGER: Te acuerdas de la llamada...

LAURA: Que llama/... (*Laura sembra molesta*) Merda....

ROGER: Lo siento, ese día no sé que me paso!

LAURA: Se llama ataque de celos!

ROGER: Pues estaba/

LAURA: Debajo de mi casa...

ROGER: Hablando por el mo/

LAURA: Hablando no, chillando y diciendo que cuando llegase Toni le partirías la cara y no le dejarías subir!

ROGER: Lo siento!

LAURA: Era mi primera cita con él!

ROGER: Lo siento! (*pausa*) La primera cita? Te lo follaste en la primera cita?

LAURA: Tu com saps que vam/?

ROGER: A mi me tuviste dos meses en ascuas!

LAURA: No comencis!

ROGER: Increíble!

LAURA: Pero si Toni me dijo que vio como te largabas corriendo!

ROGER: Pero como no me dijiste que media dos metros? Cuando lo vi, me cague! Por cierto me sigue llamando/

LAURA: Renacuajo? No...

ROGER: Me fui corriendo y me metí una leche contra un container! Estaba en el suelo sangrando y con las gafas hechas puré, y se puso a llover y paso Charo, y

LAURA: Dios...

ROGER: Me subió a su piso y...

LAURA: Por favor...

ROGER: Yo estaba obsesionado en saber que pasaba en tu piso así que insistí en ir a la habitación que daba al patio interior que curiosamente...

LAURA: ...es su habitación..

ROGER: ...y ella se lo tomo como una insinuación y...

LAURA: Una cosa llevo a la otra...

ROGER: Y...Sip.

LAURA: I mentre jo estava emb el... Tu estaves amb...

ROGER: No te rías... *(pausa)* Ya me ha perdonado?

LAURA: Por lo de ese día?

ROGER: No por lo otro...

LAURA: Tiempo al tiempo...

(Pausa)

ROGER: Da miedo!

LAURA: El què?

ROGER: Esta habitación.

LAURA: Una mica, sí...

ROGER: Vamos a la cocina?

LAURA: Quina mania... A tothom li encanta aquesta cuina!

ROGER: Es chula... Bitrocèramica, grifería Roca/

LAURA: Sí. Espera. Et volia ensenyar això...

(Laura agafa la llibreta que hem vist abans i li dona)

ROGER: Qué es?

LAURA: Volia que tu m'ho diguessis. Estava aquí... Ho entens?

ROGER: Bueno...

LAURA: No em pots ajudar aleshores...?

ROGER: No sé...

LAURA: Llàstima.

ROGER: Pero tengo un colega... Puedo llevármela?

LAURA: I tant!

ROGER: Te veo muy bien!

LAURA: Va...

ROGER: En serio!

LAURA: *(fa cara de no estar bé)* Pues/

ROGER: No eres feliz con él, verdad?

LAURA: No és això... Tinc una sensació estranya. Com senyals que em diuen que alguna cosa no anirà bé.

TONI: *(entrant)* Hola!

(Veuen els dos i es mira el rellotge)

TONI: Les vuit i mitja passades.

LAURA: Toni carinyo...

(Li fa un petó. Hi ha un moment de silenci)

ROGER: *(incòmode a Toni)* Un café? *(Toni mira malament a Roger)* Bueno... es tu casa...

TONI: T'he portat... *(treu galetes i veu que ja en té)* Veig que ja vas servida...

ROGER: Sí, le he traído galletas...

TONI: Jo l'he deixat prenyada.

LAURA: Toni!

TONI: Has aclarit alguna cosa?

LAURA: No però té un amic que/

ROGER: No pero tengo un amigo que/

(Pausa)

LAURA: Vaig a buscar la caixa que falta. Vosaltres podeu parlar i...

TONI: No mengis gaires galetes, després no tindràs gana.

(Hi ha una llarguíssima pausa on ni un ni l'altre es miren ni diuen res. Laura treu el braç per darrera la porta i ensenya un Cd)

LAURA: Es tuyo?

ROGER: Sí.

TONI: No! És meu!

ROGER: Pensaba que era mío.

LAURA: Pues no.

ROGER: Todo el mundo se equivoca.

TONI: Esta bien reconocerlo.

ROGER: Esta bien perdonar.

(Entra Laura amb una capsa)

LAURA: Pues aquí está el resto. Y ahora estas con alguien, Roger?

ROGER: Sí, bueno, no... Me dejo...

LAURA: Oh...

(Toni somriu)

ROGER: Volvió con el ex.

TONI: Si volvió con el ex es que no valía la pena...

(A Laura se li cau un objecte de la caixa de Roger. Toni va a recollir-ho, i per sorpresa seva són unes manilles. Laura i Roger fan cara de circumstancies. Toni deixa les manilles a la capsa i marxa)

TONI: Vaig a fer el sopar.

ROGER: Fins ara...

TONI: Sí... *(Surt Toni)*

ROGER: No me soporta.

LAURA: Es normal.

ROGER: Le pedí perdón.

LAURA: Roger.

ROGER: Qué?

LAURA: Et vas passar...

ROGER: Seguro que no quieres volver conmigo?

(Surten de l'habitació. Sentim una veu a la radio que hi ha en una de les taules)

VEU RADIO: Hola? Aquí Leo? Em sents? Leo? Em sents?

ESCENA 5

(Laura va fent piles de llibres al centre de l'habitació. Darrera seu apareix Toni)

LAURA: Em pensava que estaves fregant els plats.

TONI: Escolta Laura, és important que/

LAURA: Tranqui, demà recullo l'habitació!

TONI: Demà! Demà Laura! D'aquí a dos dies venen/

(De cop sona el "clink" del microones on abans havia desaparegut la tassa.)

LAURA: Mira la tassa.

TONI: Torna a ser-hi?

(Toni obre el micro i dins la tassa hi ha una flor seca. Li dona a Laura)

LAURA: Vols fer l'amor?

TONI: Ara?

LAURA: I aquí.

TONI: *(incòmode)* Vols dir?

(Laura comença a ballar davant de Toni)

LAURA: Te'n recordes?

TONI: Laura...

LAURA: Estic embarassada però no sóc una monja. O sí.... Juguem a fantasies?

TONI: En aquesta habitació?

LAURA: Ho hem fet al menjador, no?

TONI: Síp.

LAURA: Al bany.

TONI: Sip.

LAURA: A la nostra habitació.

TONI: Sip.

LAURA: A l'entrada.

TONI: Sip.

ELS DOS: A la cuina.

LAURA: I al balcó... La veïna ens va veure?

TONI: Sip.

LAURA: Només queda/

TONI: Però serà l'habitació del/

LAURA: O la nena. I mai es dirà Tin/

(Ell li fa un petó a ella perquè calli. . Ella li torna i li posa les mans al cul. Toni l'agafa i l'estira a terra)

LAURA: *(pel moviment de Toni)* Uau... Déu ni do!

TONI: Laura, escolta'm és important que demà recullis/

(Laura li fa un peto i tots dos s'estiren. De cop els llums de l'habitació fan pampallugues)

LAURA: D'això en dic jo fondre els ploms...

(Es tornen a fer un petó. De la butaca giratoria del fons de l'habitació apareix una figura. Un home d'uns 50 anys. D'especte sinistre, vestit de negre, amb el cap completament rapat. Seu en una de les taules. Agafa una llibreta i apunta alguna cosa. De cop se li cau un bolígraf i s'ajeu a buscar-lo. Toni aixeca el cap just en el moment que ell s'ajup a recollir-lo)

TONI: Has sentit alguna cosa?

(Els dos miren però no veuen res. Laura li torna a fer un petó i es tornen a estirar just en el moment que l'home torna a aixecar-se i acaba d'escriure. Acte seguit l'home torna a seure a la butaca aquesta gira. hi ha pampallugues i quen tona la llum ja no hi és)

TONI: Espera, espera...

LAURA: Què?

TONI: És que aquí sota hi tinc...

(Toni treu una mena de llibreta a mà, Toni mira amb atenció)

LAURA: Què...? Va...

TONI: És el... Un Tintin. És un Tintin.

LAURA: A mà?

TONI: Sí.

LAURA: Original?

TONI: Això sembla... Però no pot ser... *(mira a Laura)* M'agradaria...

LAURA: *(excitada)* Què? Què t'agradaria?

TONI: Llegir-lo.

LAURA: Cagun el Tintin! I aquesta habitació. *(s'aixeca)*

TONI: Laura escolta, vull!

LAURA: *(marxant)* Vull? I jo? Si demà en tens ganes, busca per internet? No dubto que sabràs fer-ho! He vist l'historial de pàgines consultades!

TONI: Merda!

(Toni mira el Tintin. Seu a una de les taules on hi ha llum. Apreta el Play al radiocassette on abans Laura havia posat la música de piano. Sona Mozart. Seu i comença a llegir el Tintin. De cop se sent una veu al cassette. Toni escolta estranyat)

CASSETTE: La preeclampsia, es una complicación médica del embarazo. Un trastorno difícilmente detectable. Es importante que las madres/

(Toni apaga el cassette i continua llegint. Fosc)

ESCENA 6

(Laura i Roger entren a l'habitació. Roger sembla que no vulgui fer soroll)

LAURA: Què?

ROGER: Donde está?

LAURA: Qui?

ROGER: El coco!

LAURA: Roger...

ROGER: Donde está?!

LAURA: Dormint...

ROGER: Hablo bajito, así no despertaré al monstruo!

LAURA: Tonto! *(Roger treu la llibreta)* Què diu el teu amic?!

ROGER: Mi amigo dice que te quiere!

LAURA: Ah, sí? És guapo?

ROGER: Le he dicho que estás comprometida!

LAURA: Gràcies.

ROGER: Conmigo! *(fa per abraçar-la)*

LAURA: Roger!

ROGER: Vale!

LAURA: Vols un cafè?

ROGER: Sí, pero voy yo! Tanto ajetreo no te conviene! Tu descafeinado, no? *(surt)*

LAURA: Però si no saps on...? *(sent sorolls de portes d'armari que s'obren)* O sí... Però té algun valor aquesta llibreta? El què diu és important?

ROGER: *(des de fora)* No.

LAURA: No? Doncs?

ROGER: *(des de fora)* No en este momento!.

LAURA: Què vol dir?

ROGER: *(treu el cap per la porta)* La libreta tiene fecha de 1985.

LAURA: Sí.

ROGER: Es una disertación teórica sobre la posible creación de agujeros de gusano.*(sent la màquina del cafè i marxa)*

LAURA: Agujeros de qué?

ROGER: *(des de fora)* La libreta explica que un núcleo atómico pesado situado dentro de un fuerte campo magnético... Leche?

LAURA: Sí!

ROGER: *(des de fora)* ...podría alargarse hasta formar un cilindro, cuya densidad y rotación serían

suficientes para crear un agujero de gusano. Me sigues?

LAURA: *(fa cara de que no)* Más o menos... *(per ella)* O menos que más...

ROGER: *(des de fora)* Los rayos gamma proyectados podrían permitir la creación de remolinos, que según su espín serán femeninos o masculinos, correspondientes a las partículas subatómicas que los formen, azúcar

LAURA: Dos!

(Veiem en el marc de la porta a Toni amb pijama, que sent la veu de Roger. Mentre Roger parla, Toni i Laura tenen una conversa amb gestos on Toni li fa veure a Laura que vol que Roger marxi)

ROGER: *(des de fora)* Y ahora viene lo interesante, si les damos una carga de iones positivos, y acto seguido protones negativos lo suficientemente potente dicho cilindro se parte en dos creando dos cilindros, andrógenos, o lo que es lo mismo abriendo dos puertas multidimensionales *(arriba al marc de la porta on és Toni amb les dues tasses. Hi ha un moment de pausa incòmode)* Café?

TONI: Claro... *(Toni agafa una tassa)* Como si estuvieras en tu casa. Vaig a vestir-me... *(surt)*

ROGER: *(Roger diu en veu baixa)* Me odia...

(Li dona el café a Laura, tot i que abans en beu un glop. Al llarg de l'escena es van passar la tassa i van bebent)

LAURA: Ja... Però té algun valor?

ROGER: La teoría que el tío explica en esta libreta, no tiene valor ahora, porque hace poco se ha llegado a esta misma conclusión.

LAURA: Però...

ROGER: Pero en el 85 nadie había llegado tan siquiera a oler esta teoría...

LAURA: Que sirve para...?

ROGER: ...para la creación controlada de agujeros de gusano...

LAURA: Que sirve para....?

ROGER: ...crear puertas multidimensionales...

LAURA: Que sirve para...?

ROGER: ...Que la ropa salga más blanca de tu lavadora...

LAURA: En serio?

ROGER: No! Seria la posible creación de un "atajo" en el continuo espacio tiempo. Como una máquina del tiempo. A nivel teórico. El problema Es la práctica. *(beu un glop de café)*

LAURA: Per?

ROGER: Jamás se podría controlar un campo de dichas características y es casi imposible encontrar una fuente de energía lo suficientemente potente para/ *(beu un glop de café)* Este

descafeinado está cojonudo!

LAURA: I com saps que la llibreta no és de fa tres mesos i l'han falsificat?

ROGER: Eso mismo le dije a mi colega!

LAURA: Y?

ROGER: Por lo que cuenta, las conclusiones a las que llega són similares a la que se han llegado,
la diferencia es el camino que sigue .

LAURA: Ja...

ROGER: No tiene valor en sí, pero es genial!

LAURA: Genial?

ROGER: Hay más?

LAURA: De què?

ROGER: De libretas?

LAURA: No ho sé. No ho sé Roger. Tot en aquesta habitació és un caos, està ple de papers
desordenats, de coses inconnexes que no sé d'on surten ni de qui són ni què signifiquen.

ROGER: Quien vivía antes aquí?

LAURA: No ho sé, tampoc, he preguntat algun veí però no tenen massa ganes de parlar.

(Entra Toni)

TONI: *(veient a Roger)* Aún entre nosotros.... Que suerte la nuestra...

LAURA: Era bo? El Tintín?

TONI: És el millor Tintin que he llegit mai!

LAURA: Sí?

TONI: Surt la seva mare, entens la relació amb el capità Hadoc, i al final del còmic el professor
Tornassol treu una teoria què fa que et puguis tornar a llegir el còmic des del principi com si
fos un altre.

LAURA: Com?

TONI: Una vegada l'has acabat de llegir, es pot tornar a començar. I cada vinyeta cada frase pren
un significat diferent del que has llegit al principi. I quan acabes altra vegada, pots tornar-hi.
És com tenir 10 Tintins. És emocionant, el final sempre és sorprenent tot i ser el mateix.
És...

LAURA: Genial?

TONI: *(pausa)* Sí.... És genial!

(Pausa)

ROGER: Que cojones tenéis aquí dentro?

(Tots miren l'habitació. Fosc)

ESCENA 7

(Tots tres estan remenant coses amunt i avall de l'habitació)

LAURA: *(parlant pel mòbil)* Hola, sóc/ Sí. Això mateix. La inquilina/ Num.9. Sí senyor. No tot bé. La cuina una meravella sí. Ja... Escolti volia/ No. Cap problema. Tot bé. Els veïns? Be també, sí. Una pregunta m'agradaria saber qui era l'antic inquilí del pis. Sí. No em pot donar aquesta informació? Per què? Confidencial. Escolti que són una immobiliària i no l'FBI. És que... Veurà hi ha alguns objectes de valor i segurament/ No a vostès no els penso/ Precisament perquè són una immobiliària, i ja em permetrà franquesa, però no em fio de vostès. Ja sé que m'han fet un bon preu/ Sí, i que la cuina sola ja val el preu del pis però/ Deixi estar la cuina, vol? Escolti necessitaria saber qui era l'antic propietari. Ho entén? Puc preguntar-ho als veïns, però tinc més confiança amb vostè. Facim el favor vol? *(pausa)* Com? *(pausa)* Vol que li digui... Però escolti, ni el meu marit ho sap/ *(pausa)* Una nena. No encara no ho sabem del cert. Tot i que, entre vostè i jo, serà una nena... El pare vol un nen, però serà una nena. Sí segur que es fa farts de jugar a la cuina. On sinó... D'acord, ho mirarà. Gràcies.

TONI: Tampoc ens hem de tornar bojos, joder. *(a Roger)* No toques! *(a Laura)* Digues-li tú Laura! Es mierda todo! És merda! *(Laura li llença el Tintín)* Vale, hi ha un Tintin que mola, però la resta... Sempre que entres a un lloc veus coses rares tu. En sèrio, no donem importància a aquestes xorrades sinó no acabarem mai les obres...
ROGER: Aquí hay partituras!.
TONI: *(interessat)* Hi ha partitures?
ROGER: Sí,
TONI: A veure.
ROGER: I esto? *(veu una butaca amb cables connectats)* Sillón de masajes? A ver como funciona?
TONI: Mola... *(aixeca el cap)* Aquí hi ha més diapositives.
ROGER: *(s'aixeca)* Donde?
TONI: El tio que vivia aquí era una mena de geni del renaixement, música, pintura, ciència...
ROGER: Però por qué este caos?
TONI: "El sueño de la razón produce monstruos..."
ROGER: *(a Laura)* Dice algo el tio?
(Toni mira una cosa que hi ha a la punta d'una diapo)
ROGER: Que es?
TONI: Aquesta senyal...
ROGER: Bien visto?
TONI: On són les altres diapos? Laura on son les altres/?
(Laura senyala un lloc)
ROGER: Esta señal es diferente.
TONI: Aquest dibuix l'he vist abans.
ROGER: Donde? *(pausa)* Donde?
TONI: Tranqui? Laura, te'n recordes d'haver vist...?
(Laura senyala la taula)
ROGER: Que, que?
(Fa mímica per dir-li a Toni que es refereix al cassette)
TONI: El cassette!
(agafen el cassette)
ROGER: Es lo mismo.
TONI: Però què significa?
ROGER: Ni puta idea. A ver, dejame ver. Pásame todos los símbolos estos que encuentres
(Roger gira la pissarra i va dibuixant els senyals a l'altre banda)

TONI: Més música? *(Toni troba un cassette i el posa)*

<p>LAURA: El tio diu que no en sap massa cosa. Estan fent canvis a la "ofis" i s'ha perdut paperassa. I això?</p> <p>ROGER: Unas señales que hemos encontrado en/</p>	<p>CASSETTE: Subjecte 15. Joel Molins. Segona visita .Em faig passar pel seu pare. Mort fa deu anys. Demano veure la seva habitació.</p> <p>TONI: <i>(para el cassette)</i> Quina merda...</p>
---	--

TONI: Segurament no són res.

ROGER: O sí. Parecen criptogramas, o algún tipo de clave...

LAURA: Mola.

--	--	--

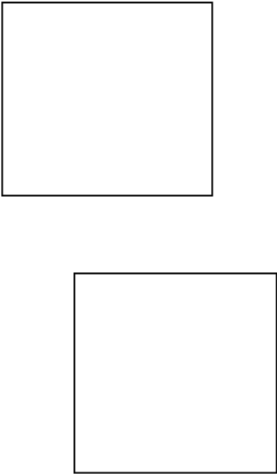
<p>ROGER: Parece un cifrado francmasón.</p> <p>LAURA: El què?</p> <p>ROGER: Es cifrado de substitución simple que cambia las letras por símbolos basándose en un diagrama. <i>(dibuixa una cuadrícula i posa dos exemples)</i></p> <div style="text-align: center;"> </div> <p>LAURA: Que xulo...</p> <p>ROGER: Lo jodido es que no tenemos el</p>	<p>TONI: Us haurieu de veure. .Cifrado francmasón! Códigos secretos! Teorías logarítmicas! I us esteu prenen seriosament! Ja vale! I l'habitació pitjor que abans! Llamámos a Dan Brown y que escriba otro Código da Vinci? És trist. Laura cony, aquesta habitació és important!</p>
--	---

diagrama. LAURA: Que coño significaran?	
--	--

LAURA: No tallis el rotllo Toni! En sèrio, flipo que no flipis!

ROGER: *(per ell)* Que coño significaran...?

LAURA: Això és apassionant!

TONI: No Laura, és trist!

LAURA: El què?

TONI: Tot el què hi ha aquí! La vida d'aquest tio. Tancat aquí creant coses que el món no veurà mai. Encara ens trobarem el seu cadàver per aquí!

LAURA: No diguis això... Serà l'habitació del Tomàs!

TONI: Tomàs? Des de quan el Tintin es diu Tomàs?

ROGER: Le van a dar de hostias en el recreo con ese nombre, Laura!

LAURA: És millor que Tintin.

ROGER: Tintin? Mola.

TONI: Ah, sí?

ROGER: Aunque si fuese mío le llamaría Freddy Mercury!

TONI: Ja té cognom.

ROGER: No, yo digo de nombre, Freddymercury, todo junto...

TONI: ...Fuster.

ROGER: Eso.

LAURA: Vols dir?
 ROGER: I Freddimer?
 LAURA: Friki!
 TONI: Què tal Gabriel?
 LAURA: Com l'arcàngel?
 ROGER: Sí, mola.
 LAURA: I com el García Márquez.
 ROGER: Entonces no...
 LAURA: Si és nena?
 ROGER: Mafalda.
 TONI: Esta bien, sí!
 LAURA: Pariré una criatura no una tira còmica!
 ROGER: Mafalda.. Falda! Da! Da... Damián.
 TONI: Damián, amian... An... Antoni,
 LAURA: Toni.. Ni... Ni... daNiel...
 ROGER: (*mirant la pissarra*) El...El...El Jefe!
 LAURA: Com?
 ROGER: (*mirant la pissarra*) Le dirían siempre: ei jefe!!
 LAURA: I un compost? Anamaria!
 TONI: Maribel,
 LAURA: Bel...
 TONI: Abel...
 ROGER: (*mirant la pissarra*) Albel que coño es esto!?

<p>TONI: Adelaida, LAURA: Aida, TONI: Maira, LAURA: Gomez, Kemp. TONI: Georgina, LAURA: Gina, TONI: Fina, i segura!</p>	<p>ROGER: Nombres! Claro! Nombres! Que decía la cinta?! (<i>posa la cinta</i>) CASSETTE: Subjecte 15. Joel Molins. Segona visita .Em faig passar pel seu pare. ROGER: Es una J! Es una J! Que cutre! Es una inicial! (<i>reordena els dibuixos de la pissarra</i>)</p>
---	---

--	--	--

--	--	--

LAURA: Ho tens?

ROGER: Son nombre! Las iniciales! Esto es una A! Y esto una M!

LAURA: Has vist Toni?

TONI: Apassionant, sí....

ROGER: Soy una maravilla o no?! Robin, ese es un buen nombre!

LAURA: Vols dir?!

ROGER: Le llamarían el "chico maravillas"!

TONI: O se pondría mallas... Ni hablar!

ROGER: Otro! Lo de las mallas es un efecto teatral, teatr/ *(pausa)* Cagüen la puta!! No toquéis nada!!! Cuando Superman se convertía de Clark Kent era un puto desastre, como Cris Parker

LAURA: *(a Toni)* Qui?

TONI: Spiderman.

ROGER: ¿Y si esta desastrosa habitación fuera en realidad...?

TONI: Una súper habitación?

ROGER: Me refiero a un efecto teatral. Como si todo fuera un decorado. Tu entras y dices.

TONI: Quin desastre d'habitació.

LAURA: *(imitant a Toni)* "Aquí només hi ha pols i merda"

ROGER: Exacto. Porque eso es lo que la habitación nos esta diciendo.

LAURA: Com si amagués alguna cosa...

ROGER: ¿Cuál es la mejor manera para esconder una cosa de valor?

LAURA: Que parezca que no tiene ninguno.

ROGER: El desorden son las gafas de Clark Kent! Y cuando entendamos esto, *(senyala els codis de la pissarra)* tendremos...

LAURA: A Superman.

(Tots van cap a la pissarra)

LAURA: Vale sabem que són noms.

TONI: I els punts?

ROGER: Y la X?!

(Miren al seu voltant. Veuen que damunt la porta hi ha dos taulons amb que formen una "X")

TONI: La X! I si la x és la porta?!

ROGER: “La X siempre marca el lugar!”

TONI: Cuanta saviesa hi ha a les pelis d'Indiana Jones!

ROGER: Amén! Por cierto, Indiana!? Es un buen nombre!

LAURA: Era el nom del seu gos!

TONI: *(sorpres de què sàpiga això)* Molt bé, Laura, Molt bé!

LAURA: Em preocupa que sàpiga això!

TONI: *(mirant la pissarra)* I els punts?

LAURA: *(a Roger)* Dibuja el cuadrado ese! Ponlo encima del nombre! Ponlo!

(Posant la quadricula damunt del nom, els punts queden en uns espais molt definits)

ROGER: Bravo Laura! Coordenadas de espacio! Vamos a la puerta!

(Els tres es posen a la porta, miren el senyal)

ROGER: Si hacemos caso del gráfico y lo hemos descifrado correctamente, debería haber algo con esta señal aquí, allí y aquí! *(senyala diferents punts de l'habitació)*

LAURA: És com un joc de pistes, m'encanta!

TONI: Dono gràcies als meus pares per no haver-me apuntat als escoltes!

LAURA: Va anem-hi!

(Tots es dirigeixen a un punt dels marcats i busquen)

ROGER: Hay una Jota?

TONI: Sí!

LAURA: Sí.

ROGER: Y Sí!

(Pausa)

LAURA: Genial!!

ROGER: Probemos con otra! La M! Mira! Aquí, y allí y allí!

(Busquen)

TONI: Sí!

LAURA: Sí.

ROGER: Y también!

LAURA: Ho tenim?

ROGER: En teoría esto es un bloque, un conjunto.

TONI: Però de què?

ROGER: Ahora lo sabremos.

(Posen un cassette, posen les diapos i miren una llibreta. A les diapositives hi veiem un manicomi. I apareix una habitació plena de números a les seves parets, i un jove despentinat i amb cara de no ser-hi tot)

CASSETTE: Subjecte 15. Joel Molins. Segona visita .Em faig passar pel seu pare. Mort fa deu anys. Demano veure la seva habitació. El seu quadre clínic indica que és autista especial. Se li han detectat certes aficions, com escriure a la paret de la seva habitació fórmules i números que ningú entén. Mentre estem junts ni em mira. Si no m'equivoco són càlculs sobre la implementació energètica de camps estàtics!!

ROGER: Pon otra!

TONI: La M!

LAURA: No acabo d'entendre...

ROGER: Yo creo que sí...

(Posen un altre carro de diapositives i un altre cassette. les diapositives hi veiem un vagabund que va amb el seu carro pel carrer. Veiem com és seguit fins a una tenda de roba on hi ha un piano. Veiem com toca. Finalment veiem com algú li agafa uns fulls amb partitures que té al seu carro)

CASSETTE: Subjecte 46: . Miquel. Desconec el seu cognom. Viu al carrer. Un cop a la setmana entra a una botiga de roba on hi ha un piano desafinat i toca durant deu minuts.

CASSETTE: (<i>sentim com toca</i>) Després marxa. Una veïna m'ha dit que és fill d'un director d'orquestra ja difunt. Aprofito que avui està tocant per "adquirir" alguna de les seves creacions.	TONI: És el del piano! ROGER: O sea, este tío/ TONI: Shhht! LAURA: Però per què els segueix?
---	---

TONI: Aquest tio es dedicava a seguir tarats!!

ROGER: Tarados con mucho talento. Mucho!

LAURA: Per tant res del que hi ha a l'habitació és seu! Ell no ha fet res.

TONI: Una cosa sí ha fet! Robar obres que no són seves.

ROGER: Hijo de puta!

LAURA: Una espècie de galeria d'art dels bojos més genials.

ROGER: Y el tío ha diseminado toda la información para que parezca que nada tienen sentido!

Que fuerte! Oye, yo me llevo cosas de aquí vale, quiero enseñarle a mi colega lo que hay en esta habitación. No toquéis nada hasta que vuelva! Nada!

ESCENA 8

(Veiem a Laura al sofà. . Sentim la porta i arriba Toni, que es queda al marc de la porta. Laura no es mourà mentre duri el monòleg)

TONI: Laura, joder!! Laura! Haviem quedat! Només són dos dies a la setmana!! I te n'has oblidat!! Laura!! Merda!! No hi tornaré, no hi tornaré t'ho juro! No suportó aquella tia! "Da Toni estar solo, Da! Poner cugin en barriga, i relajar chichilondio!!" Li diu chichilondio, Laura, per l'amor de déu! M'ha fotut a quatre potes! "Espalda como gato! Toni ser mujer ahora!!! Chichilondio se abre como flor!! Y ahora grita! Grita española, grita fueite!!" Jo cridant amb tot de prenyades a quatre potes al meu voltant, grita española!!Grita! Aleshores ha arribat un altre desgraciat, un altre imbècil com jo a qui la dona ha deixat tirat! Te'n recordes el putó motero pelut? I la nazi l'ha fet estirar a terra i m'ha fet dir-li coses boniques a la seva panxa cervesera! "Decid cosas bellas al bebe mientras acaricias a la mama!" Jo estirat , amb l'orella a la enorme panxa d'aquell tio dient "t'estimo" "ets molt maco", la nazi cantant en veu alta una mena de nana que semblava un himne per la supremacia de la raça aria, i el motero pelut que li ha donat per posar-se a plorar com una magdalena perquè ha tingut una mena de regressió!! Joder Laura! Mai més em sents, Laura?! Mai més!! Laura?

(Toni veu que Laura respira amb dificultat)

TONI: Laura? Laura!! Laura joder, Laura, em sents? Laura! *(Toni agafa el mòvil)* Necesito una ambulancia! Torres 27! Ràpid! Ja venen! Laura!! Laura, em sents Laura? Ja estic aquí! Ja estic aquí!

(Laura sembla que es recupera una mica. Toni l'abraça amb força mentre repeteix una i altra vegada el nom de Laura. Laura abraçada, a Toni encara semi- inconscient)

LAURA: Roger... Roger... *(Toni aixeca el cap i mira a Laura)*

ESCENA 9

(Habitació a les fosques. Truquen a la porta)

TONI: *(des de fora)* Vaig?

LAURA: *(des de fora)* Esperes algú?

TONI: *(des de fora)* Jo? Tu torna al llit i descansa!

(veiem a Toni en el marc de la porta)

LAURA: *(des de fora)* Toni...

TONI: Laura ahir vas estar a punt de....

LAURA: Shhhht!

TONI: Una mica més i...

(Truquen a la porta)

TONI: Ja va! T'has pres les pastilles que et va donar la metgessa?

(LAURA TREU UN POT DE PASTILLES DE LA BUTXACA I L'ENSENYA ÉS IMPORTANT VEURE BÉ EL POT, JA QUE S'HA DE RECONÈIXER AMB POSTERIORITAT)

LAURA: Sí... Tinc gana!

TONI: *(des de fora)* Quin dia et van donar hora per tornar-hi?

LAURA: Ho vas puntar tu?

TONI: *(des de fora)* És que no trobo l'agenda!

(Se sent una porta que s'obre)

TONI: *(des de fora)* Hombre... Quina sorpresa!

ROGER: *(des de fora)* Traigo noticias frescas y una pizza caliente!

TONI: *(des de fora)* Passa, passa...

ROGER: *(des de fora)* Gracias! *(Es troba a Laura al marc de la porta. Li fa dos petons. Entra d'una revolada a l'habitació)*

ROGER: Esto se pone interesante por momentos!

LAURA: Vaig a buscar una coca-cola!

TONI: Hauries de descansar!

(Toni entra a l'habitació)

TONI: Roger...

ROGER: Toni...

TONI: Roger...

ROGER: Toni...

TONI: Podem/

ROGER: ...hablar? Claro, yo/

TONI: Tu escolta/

ROGER: Mira Toni/

TONI: Mira Roger. Deixo que entris a casa meva. Deixo que estiguis amb la Laura.

ROGER: Yo te agradezco/

TONI: No m'agraeixis res. La Laura està sensible. Molt. No vull que es posi nerviosa, ni tingui cap disgust ni sobresalt, m'entens? Una vegada hagi parit tu i jo parlarem. Sols. No he oblidat el que vas fer.

ROGER: Si pudiera volver atrás en el tiempo/

TONI: Però no pots, i a mi em van fer fora de la feina, Roger.

ROGER: Has encontrado otra, mejor, no?

TONI: *(amenaçadorament)* Roger, no olvido. Vale?

ROGER: Vale...

(Entra Laura per la porta)

LAURA: Veig que us esteu fent amiguets!

TONI: I tant!

LAURA: Mis dos hombretones!! *(els hi fa un petó a la galta als dos)*

ROGER: He descubierto una bomba!

LAURA: Primer lo important!

(Laura agafa la pizza. L'obre)

LAURA: 4 quesos! La meva prefe!

TONI: Estas en todo Roger!

ROGER: Sí, bueno...

LAURA: I què has descobert?!

ROGER: He descubierto, que la máquina de hacer masajes es en teoría... redoble de tambores... un

intento absurdo, de máquina del tiempo!

LAURA: No fotis!

ROGER: Eso mismo le dije yo a mi colega!

TONI: Aquella butaca?

ROGER: Mira, el tema es el siguiente: te acuerdas de los de los agujeros de gusano?

LAURA: Però era una teoria,

ROGER: Exacto, pero con la ayuda de las teorías sobre la implementación energética del loco del manicomio...

LAURA: No...

ROGER: No sé si funciona, pero lo que el tío quería conseguir era eso.

TONI: Com? No entenc.

(Roger mira la pizza)

ROGER: Nos vamos a imaginar que esta pizza es el continuo espacio tiempo, vale? Plano... Esto es el presente y esto el futuro. Nosotros nos movemos en esta dirección Ves? Tijeras?

LAURA: Toni!

(Toni les hi dona de mala gana)

ROGER: Bien... Si cortamos una porción aquí y otra aquí... *(talla dues porcions a banda i banda i se les fot senceres a la boca. Toni mira a Laura que no para de riure mirant a Roger)*
...ahora enganchamos las partes, veremos que lo que se ha creado es un atajo entre estos dos puntos. Cuanta más curvatura, más atajo.

TONI: Puc tallar la pizza abans que fem més experiments?

ROGER: Pero en tres trozos iguales, tío! Siempre hay alguien que se lleva más tajada!

(Roger s'acosta a la màquina.)

ROGER: Que fuerte...

TONI: <i>(en veu baixa)</i> Aquesta merda s'ha d'acabar, ja... LAURA: <i>(en veu baixa)</i> Toni! TONI: Laura de debò. Trago amb tot, però començo a estar-ne fart, d'aquest joc.	ROGER: Condensadores... reflectores de iones... joder... Qué hora es? Parejita? Qué hora es?
---	--

LAURA: Las diez!

ROGER: Si esta historia funciona, y está bien programada, a las onze y media aquí va a pasar algo interesante...

TONI: Interessant?

LAURA: Com què?

ROGER: Como que el tío que programó la màquina aparezca.

(Fosc. Veiem a tots tres asseguts a l'escala esperant i mirant la butaca)

TONI: Quina estupidesa en sèrio...

ROGER y LAURA: Shhhht!

ROGER: Qué hora es?

LAURA: Y veinticinco.

ROGER: Cinco minutos. *(Roger obre la capsa de pizza, i toca l'esquena a Toni)* No te comes la corteza?

TONI: No.

ROGER: Puedo?

TONI: Sisplau...

LAURA: Vols dir que hi ha un tío que va i ve des d'aquest cuarto, cada nit?

ROGER: En teoría sí.

TONI: Collonut!!

ROGER y LAURA: Shhhht!

ROGER: Es como en Regreso al Futuro, pero en vez de Delorian/

TONI: És una butaca amb un cronòmetre... No fotem!

LAURA: Però Regreso al Futuro era una peli i no un documental, Roger!

TONI: Viatgers en el temps, i després esperarem? Alienígenes? Això es com Cuarto Milenio però en cutre!

LAURA: Però tu ets més guapo que l'Iker Casillas!

(Es fan un petó)

ROGER: Jiménez!

LAURA: Què?

ROGER: El de Cuarto Milenio es Iker Jiménez!

LAURA: Ah...

LAURA: I qui és el Casillas?

TONI: El porter del Madrid.

LAURA: Ah...

(Pausa. Laura mira amb deteniment a Toni)

LAURA: També ets més guapo que el porter del Madrid.

(Es fan un altre petó)

TONI: *(es mira el rellotge)* I mitja! I no ha passat res! Podem anar a dormir d'una vegada?!

ROGER: Yo me quedo!

LAURA: Va Roger!

ROGER: Mierda!

TONI: Màquines del temps!

ROGER: Diez minutos!

LAURA: Roger cap a casa!

TONI: I demà tirem tota aquesta merda a la bassa!

ROGER: Pero en teoria/

TONI: Exacte, en teoria!

(Surten i tanquen els llums)

ROGER: *(des de fora cridant)* Un momento! Un Momento!

TONI: *(des de fora)* I ara?

(Roger obre la porta de l'habitació d'una revolada)

LAURA: Què?

ROGER: *(pausa)* Nada...

TONI: I a què ha vingut?/

ROGER: En las pelis siempre que se esperan sucesos extraordinarios, estos pasan en el momento
en que los protas dejan la habitación!

LAURA: Però això no és una peli Roger!

ROGER: Ya... lástima...

TONI: Llàstima sí... A dormir.

LAURA: *(des de fora)* Déu...

TONI: *(des de fora)* Adios!

(Roger se'n va)

TONI: Què n'hem après d'aquesta lliçó?

LAURA: *(des de fora)* Que les màquines del temps no existeixen.

TONI: *(des de fora)* I que ara mateix el més important és la teva salut! Miraràs quin dia anem a la metgessa?

LAURA: *(des de fora)* Buscaré la teva agenda... No pateixis...

TONI: *(des de fora)* És veritat, no la trobo enlloc!! A dormir va!!

ESCENA 10

(Laura és a l'habitació. Veiem a la porta a Toni)

TONI: Saps com he sabut que eres aquí?

LAURA: Com?

TONI: Hansel i Gretel!

LAURA: El conte?

TONI: Les molletes de pa. En aquest cas de galetes.

LAURA: Ho sento demà escombraré.

TONI: No és qüestió d'escombrar. Laura.

(Sona el telèfon de la casa, és un inalàmbric. Laura l'agafa i contesta)

LAURA: Si t'he trucat? Sí suposo... *(a Toni)* És el Roger.

TONI: Laura.

LAURA: Petons del Roger. El propietari?. Leo! L'home que vivia aquí es deia Leo. M'ho ha dit el de les finques! Ningú sap on és, de fet ningú el busca. És estrany, oi? **(LAURA ES RE-COL.LOCA LA PANXA D'EMBARASSADA COM SI FOS UN COIXÍ. GEST QUE HA DE VEURE EL PÚBLIC I NO EN TONI)** No. No. Aquí ni ha aparegut cap viatger del temps. Segur. No siguis tonto. Va! Et penjo! Roger et penjo. Burro. Adéu! Ho has sentit? És com una aventura tot plegat, no?! Mola, no?

TONI: Molt.

LAURA: Estàs bé?

TONI: No. No estic bé.

LAURA: Toni....

(Hi ha un llarg silenci)

LAURA: Ei....

TONI: Odio aquesta habitació. *(pausa)* Quan vaig... quan vaig decidir... *(pausa)* Saps, diuen que els genis desenvolupen una part del cervell més que l'altra. Que la part dels coneixements, de les operacions mentals està més desenvolupada que la part de les relacions socials, dels sentiments. Per això diuen que molts genis eren uns autèntics cabrons, o uns tarats. Quan vaig... Quan vaig decidir... *(pausa)* La música Laura, era la meva vida. Ho saps?

LAURA: Ets el millor profe de piano que he tingut mai.

TONI: No era només profe, jo era un bon intèrpret.

LAURA: Ho sé...

TONI: No era un geni, però... Era una promesa de la... *(pausa)* Quan vaig.... quan vaig decidir...

LAURA: Digueu-ho...

TONI: Quan vaig decidir viure amb tu, tenir un fill que va aparèixer de cop i volta, vaig tenir la certesa que abandonava una part de la meva vida. No valien les promeses, només les certeses. Un pis, un sou, una relació, una responsabilitat. Quan vaig decidir viure, "viure" amb tu, deixava la música, Laura. Començàvem una aventura, junts. La nostra. Aquesta habitació em recorda al que he renunciat... I no sé si... No sé si la jugada m'ha sortit bé. De debò que no. No sé si tot plegat ha valgut la pena...

(Marxa)

LAURA: Toni... Toni...

(Se sent la porta del carrer. Laura tanca la llum. Fosc)

LAURA: *(des de fora)* Collons Toni què/? Hola?

(Se sent alguna cosa a l'habitació. Una llenterna s'encen. Sentim la porta de l'habitació intentant obrir-se. La llenterna s'apaga)

LAURA: *(obrint la porta de l'habitació en veu baixa.)* Hi ha algú?

(S'encén una llanterna i enfoca a Laura. Mai veurem qui aguanta la llenterna)

LAURA: Qui? Qui collons/?

VEU DONA: Escolta!

LAURA: Qui collons?

VEU DONA: Escolta, és important !/

(Laura cau a terra)

LAURA: Toni!

VEU DONA: Merda!

LAURA: *(Cridant)* TONI!

(de cop sentim alguna cosa a la radio)

VEU D'HOME : *(Des de ràdio)* Laura no! Joder Laura vuelve! Vuelve!

(Fosc)

Escena 11

(Habitació a les fosques)

ROGER: *(des de fora)* Te ayudo?

LAURA: *(des de fora)* ...puc sola.

ROGER: *(des de fora)* Déjame!

LAURA: *(des de fora)* Roger, ja puc.

ROGER: *(des de fora)* Tienes algo aquí?

(Roger obre la porta)

LAURA: Tanca la porta.

ROGER: Puedo mirar yo?

LAURA: Tanca-la Roger siusplau.

(Apareix Laura sense panxa d'embarassada)

ROGER: Fué aquí?

LAURA: Sí. Aquí.

ROGER: Perdona. *(tanca la porta)*

(Pausa)

LAURA: A la merda.

(Laura obre la porta)

LAURA: És hora de superar-ho.

ROGER: Puedo?

LAURA: Sí.

(Roger baixa les escales)

ROGER: Me voy a llevar cuatro cosas. Antes que se lo pille el próximo inquilino. Sabéis quien se lo queda?

(Laura es queda palplantada sense gairebé moure's)

LAURA: No. Encara no.

ROGER: No quieres nada?

LAURA: Mejor no. No.

ROGER: Sabes algo de Toni?

LAURA: Fa un parell de mesos que no ens hem vist/

ROGER: Lo vi el otro día.

LAURA: Si?

ROGER: Si.

LAURA: Et va dir/?

ROGER: No, me escondí! Me sigue pareciendo altísimo.

LAURA: Como lo viste?

ROGER: Bien. Bueno, andando, por la calle. No sé. Bien. Supongo. Aún sigues/?

(Sentim la porta que s'obre. Veiem entrar a Toni. Duu un diari a la mà)

TONI: Hola?

LAURA: Toni...

TONI: Laura. *(veu el Roger)* Roger.

ROGER: Toni.

(Pausa incòmode)

ROGER: Voy a... bueno no tengo nada que hacer pero mejor me abro, no?

LAURA: Gràcies.

(Es troben a la porta)

ROGER: Estas más... alto. *(adonant-se que l'ha cagat)* Lo siento, yo... en estas situaciones, no...

La cago bastan/

LAURA: Roger

ROGER: Lo ves. *(li demana el diari)* Puedo? *(l'agafa)*

(Marxa. Toni baixa les escales. Pausa)

TONI: Venia a buscar/

LAURA: Bé?

TONI: Si, i./?

LAURA: També. Bé.

(Pausa. Toni mira cap a la cuina)

TONI: Estàs amb/?	LAURA: No creguis que estic amb/
-------------------	----------------------------------

(Pausa)

TONI: No em faria res, vull dir/	LAURA: Ha vingut a ajudar-me perquè/
----------------------------------	--------------------------------------

(Pausa)

TONI: Jo estic sol.	LAURA: Tu estàs amb/?
---------------------	-----------------------

TONI: Vull dir que no estic amb ningú. Ha sonat una mica patètic. "estic sol"...

LAURA: Vas fer un concert l'altre/

TONI: Sí. Estava cagat feia molt que no/ *(pausa)* Ho sento.

LAURA: Què?

TONI: Ho sento. Tot plegat. Ho sento. No vaig saber com/ No tenia dret a dir-te que/

LAURA: Shhht... ja està... Jo també volia dir-te que/?

TONI: Shhht... ja està... no?

LAURA: Sí. Podrem ser/

TONI: Amics? *(dubta)* Sí...

LAURA: Bueno, ens hem de deixar temps.

(Apareix Roger)

TONI: Sí... és una qüestió de temps.

ROGER: *(exaltat)* No! No es una cuestión de tiempo. Es una cuestión de espacio!

LAURA: Roger!

ROGER: Ya lo sé, ya lo sé y siento de veras cortar el rollo, lo sé, pero escuchadme! La máquina de tiempo/

LAURA: <i>(a Toni)</i> Ho sento. TONI: Tranqui...	ROGER: ...estaba con unas coordenadas de tiempo y espacio, no? No?
--	--

LAURA: Sí. *(intentant que calli)* Roger!

ROGER: Las coordenadas de tiempo estaban bien, eran las de espacio las que no eran correctas.

No tuvo en cuenta la rotación terrestre!

LAURA: Com?

ROGER: La tierra se mueve sobre si misma y alrededor del sol. Si pones unas coordenadas espaciales tienes que tener en cuenta este factor, o sinó, la máquina es incapaz de transportarte. Solo lo hará cuando vuelva a tener las coordenadas en su sitio y eso solo pasa una vez cada año.

LAURA: Un any?

ROGER: Eso.

TONI: Bueno...

ROGER: Que día es hoy? Que día es hoy?

TONI: Jo me'n vaig.

ROGER: Cuanto hace del día que estuvimos esperándole?

LAURA: *(a Roger)* Un any més o menys... *(a Toni veient que marxa)* Toni!

(De cop els llums fan pampallugues.)

LAURA: Què passa?

ROGER: Está pasando! Está pasando!

(De cop tornem a la llum normal. Alguna cosa sembla moure's a la màquina del temps)

ROGER: Shhhht! Escondeos!

LAURA: Què?

ROGER: Atrás!

(De la màquina apareix el mateix home que havíem vist escenes enrere. Obre un llibre, un altre. Escriu alguna cosa. Poc a poc Roger surt de l'amagatall)

ROGER: *(a Leo)* Nos calmaremos todos... vale?

LEO: Qui/?

ROGER: Tranquilo.

TONI: Com collons han entrat?!

LEO: Qui són vostès? Què hi fan?

TONI: Laura truca a la poli!

ROGER: Toni tranquilo!

LEO: Què hi fan a casa meva?

TONI: Casa seva?

LAURA: Toni...

TONI: Truca a la poli!

LEO: On és?

TONI: No es mogui!

LEO: On és?

ROGER: Aquí no hay nadie más que nosotros.

(El visitant intenta moure's hi ha una petita persecució.)

TONI: No es mogui!

LAURA: Quiet!

LEO: On és! Què li han fet?!

TONI: Quiet!

ROGER: Mierda!

(Finalment el desconegut torna a quedar-se atrapat pels tres)

LEO: Què volen? Enduguin-se tot el que vulguin!

TONI: Bon intent!

ROGER: Toni un momento, este tío ha venido con/

TONI: No tornis a començar amb la "txorrada" de la màquina/

LAURA: Pareu!

TONI: Com ha entrat?!

(Roger li llença a Leo el diari d'en Toni)

LEO: Què?

(Roger senyala el diari)

LEO: Baixa el petroli... i?

ROGER: La fecha!

LEO: 28 de febrer, i?

ROGER: El año.

(Leo mira l'any. Sorprès. Hi ha una llarga pausa)

ROGER: Leo, usted se llama Leo, verdad? La máquina del tiempo funciona, el problema son las coordenadas de espacio.

LEO: Com sap que/

ROGER: No ha tenido en cuenta la rotación terrestre.

LAURA: Fa un any que estem en aquest pis. Feia tres anys que ningú pagava el lloguer.

LEO: Tres... On és?

(Leo sembla que hagi de caure d'un desmai. Roger i Toni van a aguantar-lo)

ESCENA 12

(Toni i Roger a l'habitació. Roger té a la mà la llibreta de la primera escena. Escriu el símbol que hi ha a la llibreta. Marca els punts. I va buscant entre piles de coses alguna cosa amb la mateixa lletra)

TONI: Així doncs funciona?

ROGER: Eso parece.

TONI: Una màquina del temps... Ja...

ROGER: Tu lo has dicho.

TONI: I saps com va?

ROGER: Trato de averiguarlo... Imagina... *(mira la pissarra)* Aquí y aquí... *(segueix els punts)*

TONI: Poder impedir l'arribada de Hitler al poder. *(pausa)*

ROGER: Desvirgarme a los catorce con Bianca Melero...

TONI: Aturar la bomba d'Iroshima... *(pausa)*

ROGER: Evitar mi ridícula y pública erección en la piscina municipal...*(pausa)*

TONI: Parlar amb Jesucrist, Buda, Mahoma...*(pausa)*

ROGER: Impedir que se publiquen los discos de Ildivo...

TONI: Laura...	ROGER: Laura...
----------------	-----------------

(Es miren. Entra Laura)

TONI: Com está?

LAURA: Dormint. No acaba d'entendre res.

TONI: Què fem?

ROGER: Todo esto es/

LAURA: De bojos... *(buscant alguna cosa)*

ROGER: Donde coño están?

LAURA: El que?

ROGER: Los planos para entender la màquina! A ver... He seguido bien los... Hijo de puta!

(rera el paper pintat de la paret veiem un planol detallat de la màquina)

LAURA: Saps com funciona?

ROGER: No tiene pinta de ser especialmente complicado: *(mirant els planols)* momento de salida, tiempo de llegada... Y "Enter"... La màquina està hecha para regresar siempre al punto de partida. Lo que no sé es si esto funciona o...

TONI: O si aquest tio es una mena d'okupa que porta vivint des de que no hi som....

(Se sent un soroll fora de l'habitació, com si Leo demanés alguna cosa)

ROGER: Voy yo, quiere hacerle algunas preguntas.

LAURA: No l'apretis massa.

TONI: L'acompanyo... Tinc certa curiositat.

(Tots dos puguen. Laura de cop puja i posa la balda a la porta i es dirigeix a la màquina)

ROGER: *(des de fora)* Laura tienes alguna aspirina? Laura? *(pausa)* Laura se te ha cerrado la puerta. *(pausa)* Laura abre! Laura, que pasa?

TONI: *(a Roger)* Què passa?

ROGER: *(des de fora)* Yo que sé, Laura... está dentro i la puerta está cerrada.

TONI: *(des de fora)* Laura. Laura estàs bé?

ROGER: *(des de fora)* Laura?

TONI: *(des de fora)* Estàs be? Laura?

LAURA: Estic bé...

TONI: *(des de fora)* Laura obre.

ROGER: *(des de fora)* Laura?

TONI: *(des de fora)* Obre la porta.

(Silenci)

ROGER: *(des de fora)* Que coño?!

TONI: *(A Roger des de fora)* La màquina...

(Laura seu a la màquina)

ROGER: *(des de fora)* Que?

TONI: *(des de fora)* Laura obre! Laura!

ROGER: *(des de fora)* Mierda! Laura abre, escucha! Abre!

TONI: *(des de fora)* No et fotis en aquella butaca, no sabem que cony és!

LAURA: Funciona!

TONI: *(des de fora)* No! Laura aquest tio pot ser un indigent!

LAURA: La màquina funciona!

TONI: *(des de fora)* Laura obre la porta!

LAURA: Puc canviar el que va passar Toni!

(Laura se seu a la màquina)

TONI: *(des de fora)* Laura no toquis res! Laura no toquis res!

(Se sent un cop i entren el Roger i el Toni corrents)

TONI: Què fas Laura? Què fas? Surt d'aquí!

LAURA: Deixa'm en sèrio!

ROGER: Laura joder te has vuelto loca?

LAURA: Tinc una oportunitat, no ho entens? Tenim una oportunitat!

TONI: Què estàs dient? No veus que tot plegat no és res.

LAURA: I si ho és i si tenim l'opció de canviar/

ROGER: Laura no tenemos ni idea de como va!

LAURA: Tu has dit que és possible que/

ROGER: No tengo ni idea de como funciona, ni si funciona realmente!

LAURA: Jo ho probó!

ROGER: Laura!

TONI: Prou! No toquis res!

LAURA: Perquè?

TONI: Hi ha cables per tot arreu joder, et pot passar de tot!

LAURA: Però aquest tio/

TONI: Aquest tio està tarat, l'has vist bé?

ROGER: Es raro de cojones Laura, hay que reconocerlo!

LAURA: A la merda, jo apreto!

ROGER: No! No puedes! *(canvia la veu i parla de manera sobre-actuada)* Laura no aprietes ese botón o morirás!

TONI: Què dius?

ROGER: Vengo del futuro para salvarte, si aprietas ese botón morirás!

LAURA: Què?

ROGER: Te lo advierto!

TONI: Què fas?!

LAURA: Perquè parles així?

ROGER: Porque vengo del futuro, y en el futuro todo es más.... más trascendente! Es el futuro!

LAURA: No diguis xorrades Roger!	TONI: Sembla un anunci de detergent tot
ROGER: Tienes que créeme! Morirás hoy si aprietas el botón!!	plegat! En sèrio tot el què rodeja aquesta habitació em tornarà boig!
LAURA: I on tens la teva màquina? On és?	

ROGER: Está dentro de tres años!	
----------------------------------	--

LAURA: No siguis burro, com collons vols que em cregui que/

ROGER: (*abandonant l'actuació*) O sea que no me crees a mi cuando digo que vengo del futuro y en cambio crees en una máquina del tiempo?! En que quedamos?!

TONI: Laura, sisplau, prou, sipsplau.

LAURA: Però puc canviar/

TONI: Posem que poguessis canviar el passat, molt bé, m'ho crec... Però resulta que també m'afecta a mi! Laura, mai t'he fet escollir, mai... però si apretes el botó et juro que no em veuràs mai més!

(Hi ha una pausa. Laura finalment s'aixeca. S'abraça a Toni en el moment que Roger s'asseu a la màquina)

TONI: Però què fas?

ROGER: Quiero probar!

LAURA: Roger!

ROGER: Quiero probar!

LAURA: No toquis res!

ROGER: Pongo un salto pequeño para probar!

TONI: Aquest tio és/

ROGER: Que pasa soy científico!

TONI: Pots pendre mal idiota!

ROGER: Esto funciona o no funciona, pero no te mata!

LAURA: Tu què saps?

ROGER: Como mucho te deja calvo (*fent referència a Leo*) , y yo tengo poco que perder!!

LAURA: Prou!

ROGER: Dejadme probar!

LAURA: Roger surt d'aquí!

TONI: No toquis res Roger no toquis res!

LAURA: Això no és Regreso al futuro!

ROGER: Que pesados con/ Un momento!(*pausa*) Lo habéis notado? (*pausa*) He tenido un "dejavu"?

(Pausa)

TONI: Que dices?

ROGER: Yo aprieto!

(Apreta. Parpallegen els llums)

LAURA: Roger surt d'aquí!

TONI: No toquis res Roger no toquis res!

LAURA: Això no és Regreso al futuro!

ROGER: Que pesados con/ Un momento! *(pausa)* Lo habéis notado? *(pausa)* He tenido un.... ?

(pausa) Funciona!! La máquina funciona!

LAURA: Què dius?

ROGER: He ido al pasado!

TONI: Què dius?

ROGER: Dos segundos atrás! He tenido/

LAURA: Baixa!

ROGER: Un momento, a ver... pensad en un animal!

TONI: Què?

ROGER: Pensad en un animal!

TONI: Això és increíble...

ROGER: Hacedme caso!

LAURA: Va...

ROGER: Dímelo!

TONI: Què?

ROGER: Dímelo!

TONI: Quina gràcia té aleshores?

ROGER: Tu dímelo.

TONI: Una orca!

ROGER: Laura!

LAURA: Un pingüino!

(Engega la màquina i parpallegen els llums)

LAURA: Roger surt d'aquí!

TONI: No toquis res Roger no toquis res!

LAURA: Això no és Regreso al futuro!

ROGER: Pensad en un animal!

TONI: Això és increïble...

ROGER: Hacedme caso!

LAURA: Va...

ROGER: *(a Laura)* Un pinguino!

LAURA: Sí!

ROGER: Toma! Y...*(pausa)* mierda se me ha olvidado...

TONI: Però què?

ROGER: Era algo como... un pez, no? Un pez grande?

TONI: T'hauries de veure xaval!

ROGER: Un momento, que vuelvo al pasado! Lo vuelvo a hacer!

LAURA: Roger prou!

TONI: A la merda!

(Toni agafa una fusta i comença a fotre-li d'hòsties a la màquina)

ROGER: Que haces?!

LAURA: Toni para!

ROGER: Estas loco!

TONI: S'ha acabat joder!

(Para de colpejar a la butaca)

TONI: Algú havia de posar una mica d'ordre.

ROGER: Mierda! *(va a veure els desperfectes de la màquina. Toni s'asseu al sofà)*

LAURA: Toni...

TONI: No vull remoure la merda, no vull Laura. M'ha costat molt mirar cap endavant. Molt. M'he sentit culpable cada dia a cada moment. Ahir vaig poder dormir set hores seguides per primera vegada en un any. Laura joder, no te n'adones? És entrar en aquesta habitació i que tota la vida ens canviï!

LAURA: Saps què vaig veure abans de desmaiar-me? Em vaig veure a mi. Com si hagues sortit del meu cos i em pogués veure a mi mateixa. Però ja no tenia el nen. I tenia una expressió trista. Com la que tinc ara. No vull sentir-me així! Vull canviar-ho!

ROGER: *(referint-se a la màquina)* Se puede arreglar, joder! Se puede arreglar...

TONI: Molt bé. Però hi aniré jo.

LAURA: Toni no/

TONI: Laura o hi vaig jo o no hi va ningú, em sents? La vaig cagar jo, no tu.

(Entra per la porta Leo)

LEO: No ho feu. Que ningú pugi a la màquina.

TONI: Ens ha d'explicar quatre coses, no creu?

ESCENA 13

(Leo seu al sofà. Toni escolta mentre Roger va treballant en la màquina i va treient el cap de tant en tant)

LEO: Un jove estudiant va anar a veure al gran mestre: "Gran mestre, va dir, vull ser savi com vostè". El gran mestre li va donar una puntada de peu i li va dir: "Torna quan estiguis preparat".

(Entra Laura amb una tassa a la mà. Li dóna a Leo, aquest es queda uns segons mirant-la. Agafa la tassa)

LEO: *(a Laura)* Gràcies. Sap una cosa? M'agrada el su somriure. *(a Toni)* El jove estudiant ho va llegir, veure i escoltar tot. Va crear i va destruir. Però mai estava prou preparat! Cansat va anar a veure altra vegada al Gran mestre per dir-li que havia fracassat. Quan hi va arribar no va trobar ningú. Va girar-se per marxar i es va trobar un jove estudiant que li digué: "Gran mestre, vull ser savi com vostè". *(Roger des de darrera mira a Toni com dient-li que en Leo no hi toca)* Cada nit el meu pare m'explicava aquest conte abans d'anar a dormir. Cada nit. I pel matí, com el jove estudiant ho llegia tot, ho veia i escoltava tot: Shakespeare, Mozart, Einstein, Leonardo... El Gran Leonardo.... Els "meus amics eterns", els únics. Vaig creure que havia arribat a ser el gran mestre del conte. I aleshores un indigent es va a posar a tocar un piano, un drogoaddicte a dibuixar un còmic, un boig a crear màquines fantàstiques i va ser en aquell moment que vaig veure que era capaç de detectar la genialitat en un traç, en una nota, en una fórmula matemàtica, però era incapaç de produir res per a mi mateix.

ROGER: Y como encontró...?

LEO: Em vaig convertir en una mena de cercador de genis.... Buscava entre la gent més estranya, marginats, vagabunds, borratxos, bojós... I quan trobava algu /

ROGER: Les robaba...

LEO: Era per preservar la seva obra.

ROGER: No me jodas!

LAURA: Roger!

LEO: Ells no valoraven el què feien. Jo sí. Ho guardava tot aquí. Tot.

TONI: Però va trobar una cosa realment interessant, no?

LEO: Sí. Era un disminuït psíquic que treballava a la universitat, netejant vàters. Mentre fregava, i escombrava les fórmules de les pissarres anaven entrant al seu cap. Va començar a fer fórmules extraordinàries. Prototips de màquines que ni jo sabia perquè servien. I aleshores/

TONI: Ho va comprovar.

LEO: Sí.

ROGER: Funciona?

LEO: Sí.

TONI: Però no vol que hi pugem.

LEO: No.

LAURA: Per què?

(Sona una veu a la ràdio)

VEU HOME RÀDIO: Hola? Hola? Canvi.

LEO: Sí? Estic aquí. Canvi?

VEU HOME RÀDIO: Tot bé canvi?

LEO: No. Canvi.

VEU HOME RÀDIO: Puc fer/

LEO: No. Canvi i tallo.

TONI: I això?

LEO: Necessito trucar, El telèfon és on sempre, oi?

(Surt de l'habitació)

ROGER: César Millán!

LAURA: Qui?

ROGER: César Millán, el encantador de perros! Ese tío si que es un genio! Y te lo digo yo que soy matemático!

LAURA: Què dius?

ROGER: Que no me fio!

TONI: Jo tampoc!

ROGER: A que ha venido el cuentecito? *(imitant a Leo)* "En estos tiempos oscuros y mediocres la genialidad se encuentra entre la mierda"

LAURA: A mi em fa llàstima.

TONI: Amaga alguna cosa.

ROGER: Sabe algo que no nos dice.

TONI: I la ràdio?

ROGER: *(referint-se a la màquina)* Esto ya está.

TONI: Sí...

LAURA: Un moment Toni, no hem pensat en el fet que perdràs un any.

ROGER: Si va rápido, no?

LAURA: Y eso?

ROGER: He podido calibrar la máquina. Tendrás un minuto más o menos, para hacer lo que tengas que hacer y volver. Un minuto.

TONI: Más o menys.

ROGER: En ese espacio de tiempo puedo mantener el agujero espacio temporal abierto para que regreses al mismo punto. Si viajas después de ese minuto....

TONI: Em quedaré flotant durant un any.

ROGER: Eso es...

LAURA: Un minut..

ROGER: Más o menos...

TONI: Ok...

ROGER: Y sobretodo, sobretodo... No sabemos como funciona/

LAURA: Però no has/?!

ROGER: Me refiero al pasado. No sabemos que consecuencias puede tener cambiar los hechos del pasado. Lo mejor que podemos hacer es ir rápido y sin que nadie te vea, y sobretodo sin que el Toni del pasado te vea!!

TONI: Com?

ROGER: Tu yo del pasado no te puede ver, podrías crear una paradoja temporal y eso...

TONI: És "xungo"!

ROGER: Seguramente muy chungo...

LAURA: Como de chungo?

ROGER: A nivel cósmico... Muy! Mucho!

TONI: Ok...

(Va cap a la màquina)

ROGER: Una linterna. Laura una linterna!

LAURA: Per?

ROGER: Le he puesto antes de que vivierais aquí, si todo va bien estará oscuro. Necesitará una linterna.

LAURA: Vaig.

TONI: Què faig? Quan estigui allí! *(corregint-se)* Aquí, vull dir!

ROGER: Necesitamos un plan... Que tal una nota?

TONI: Una nota?

ROGER: Le enviamos una nota a Laura del pasado diciéndole que/

TONI: Que vigili amb l'embaràs?

ROGER: Debemos crear un efecto mariposa, un pequeño gesto que cambié todo el futuro.

TONI: Vale, escriure algo! Si ho aconseguixo i torno... La Laura estarà amb el Tintin? Així de fàcil?

(Hi ha una llarga pausa)

ROGER: No sabemos que puede pasar, Toni.

(Pausa. Entra Laura amb la llenterna)

LAURA: La llenterna! *(li dona a Toni)*

TONI: Vamos allá!

(S'asseu a la màquina)

TONI: Quin dia?

ROGER: Un poco más de un año. La máquina no es especialmente exacta.

TONI: Ok.

ROGER: Un minuto.

TONI: Ok.

ROGER: Si te ves a ti mismo en la sala o a alguien, nada de heroicidades, te vuelves cagando
leches. Aprietas aquí y listo.

TONI: Ok.

(Entra Leo)

LEO: Ho fareu?

TONI: Ho estem fent.

LEO: No us puc fer canviar d'opinió?

TONI: De cap manera.

ROGER: He logrado calibrar la máquina, tendremos un minuto.

TONI: Un crono! Per calcular! *(Roger dóna el seu rellotge digital)*

LEO: Sobretot res de veure't a tu mateix, res de dir a ningú que vens d'un altre temps!	ROGER: <i>(donant-li instruccions del rellotge)</i> Aprieta aquí antes de partir, la luz está aquí. Te lo pongo en cuenta atrás!
--	--

ROGER: Preparado?

(Pausa)

LAURA: Toni, jo/

TONI: Shhhht! Després parlem!

(Apreta enter. La butaca gira, hi ha pampallugues. Es fa fosc)

ESCENA 14

(Tot és fosc. Sentim a Toni aixecar-se de la butaca. Engega la llanterna. Reconeix l'espai. Va cap a una de les taules agafa un paper i un boli. SE LI CAU A TERRA ALGUNA COSA QUE PROVOCA UNA PETITA TRENCADISSA COM LA DE L'INICI. SENTIM LES MATEIXES VEUS RERA LA PORTA QUE HEM SENTIT A LA PRIMERA ESCENA)

TONI: Merda!

(TONI S'AMAGA SOTA UNA TAULA, AGAFA UN PAPER I ESCRIU ALGUNA COSA)

TONI: *(des de fora)* I això?

VENEDOR DE PISOS: *(des de fora)* Deu ser un armari.

LAURA: *(des de fora)* Sonava fondo.

VENEDOR DE PISOS: *(des de fora)* No està a les escriptures...

TONI: *(des de fora)* Però heu sentit?

(Se sent algú intentant entrar)

VENEDOR DE PISOS: *(des de fora)* Està tancada!

TONI: *(des de fora)* Però s'ha sentit alguna cosa!

LAURA: *(des de fora)* Rates?

VENEDOR DE PISOS: *(des de fora)* No! Rates no!

TONI: *(des de fora)* No foti que hi ha rates!

VENEDOR DE PISOS: *(des de fora)* Ja li he dit que no!

TONI: *(des de fora)* Si hi hagués rates vull una rebaixa en el lloguer!

(EN TONI SURT DEL SEU AMAGATALL, ES DIRIGEIX A UN BAGUL QUE HI HA EN PRIMER TERME., DEIXA EL QUE ESTAVA ESCRIVINT I TORNA CAP A SOTA LA TAULA LA LLENTERNA ES MANTINDRÀ OBERTA PERÒ EN TONI NO ES VEURÀ. Se sent algú intentant obrir)

VENEDOR DE PISOS: *(des de fora)* No es pot! Deu ser un petit "trastero"

TONI: *(des de fora)* I vostè deixi de dir que no es pot, cony!

LAURA: *(des de fora)* Toni!

TONI: *(des de fora)* Què? Ens vol llogar un pis i no podem veure què hi ha rera una porta!

VENEDOR DE PISOS: *(des de fora)* Aquí hi ha molta tensió!

TONI: I potser rates també!

VENEDOR DE PISOS: Què insinua?

LAURA: Toni va!

TONI: Vull saber què hi ha rera la porta! No em sembla que sigui estrany que vulgui saber què hi ha rera la porta d'un pis que potser m'interessa!	VENEDOR DE PISOS: No està a les escriptures! I pensí que si està tancada deu ser per alguna cosa.
--	---

(Cop fort)

TONI: *(des de fora)* Laura tu no!

LAURA: *(des de fora)* Deixa'm passar!

VENEDOR DE PISOS: *(des de fora)* Faci el favor! Vagi amb compte! És finca vella!

TONI: *(des de fora)* Ja l'hem sentit!

VENEDOR DE PISOS: *(des de fora)* Les escriptures marquen fins aquí! Fins aquí!

TONI: *(des de fora)* Semblen sagrades aquestes escriptures!

LAURA: *(des de fora)* Aquí darrera hi ha alguna cosa...

TONI: *(des de fora)* No facis esforços inútils Laura!

LAURA: *(des de fora)* Prou, sembles el meu pare!

VENEDOR DE PISOS: *(des de fora)* Té raó, faci cas al seu marit!

LAURA: *(des de fora)* No estem casats!

VENEDOR DE PISOS: *(des de fora)* Jo pensava/

LAURA: *(des de fora)* Pel fet que estigui/

TONI: *(des de fora)* Laura!

LAURA: *(des de fora)* Ja està!

(S'obre la porta. LA LLANTERNA D'EN TONI S'APAGA. . Veiem al venedor de pisos, la Laura i al Toni del passat que intenten veure-hi en la foscor)

TONI: Surt!

LAURA: Què?

TONI: Deixa'm passar a mi primer.

VENEDOR DE PISOS: No es veu res!

LAURA: Ja puc/

TONI: Deixa'm a mi!

VENEDOR DE PISOS: Deu ser un petit soterrani, i si fem cas de l'estructura deu fer/

(Se sent com si algú hagués caigut)

LAURA: Toni? *(pausa)* Toni!

TONI: M'he fotut una llet!

LAURA: I per què no obries els llums?

TONI: Què et penses que estava buscant?

LAURA: Doncs és obvi que no són aquí!

VENEDOR DE PISOS: Dóna a sud, hauria de tenir algun tipus de sortida/

TONI: Vol callar un moment/

(S'obre una llum)

VENEDOR DE PISOS: Deu ni do...

(Toni i Laura parlen en veu baixa. EL VENEDOR MIRA PER SOTA LA TAULA ON S'AMAGAVA EL TONI, ARA VEIEM CLARAMENT UNA MÀ DEL TONI QUE LI PESSIGA LA CAMA PERQUÈ NO EL DESCobreIXI. El venedor s'espantat recula.)

TONI: L'habitació del Tintin?!

LAURA: Potser és una nena.

VENEDOR DE PISOS: *(dissimulant)* Encara no saben què/

LAURA: No... I encara que sigui nen, mai es dirà Tintin!

VENEDOR DE PISOS: És lleig sí...

(LAURA S'ACOSTA AL BAGUL ON EL TONI HA DEIXAT AL PAPER. COM EN LA PRIMERA ESCENA L'AGafa I EL LLEGEIX. VEIEM COM EN LA PRIMERA ESCENA QUE EL QUE LLEGEIX L'INQUIETA)

VENEDOR DE PISOS: *(veu la cara de Toni)* Per treure -les coses del pis/

TONI: Ja he dit que ho farem nosaltres sempre i quan negociem una reducció del preu del lloguer.

VENEDOR DE PISOS: D'això en podem parlar en una altra habitació. La cuina que té llum per/

TONI: Sí... Millor.... Laura?

LAURA: Ara vinc.

(EL TONI DEL PASSAT ABANDONA L'HABITACIÓ. LAURA SEGUEIX LLEGINT-SE LA NOTA)

LAURA: Qui hi vivia aquí abans?

VENEDOR DE PISOS: *(mira una carpeta)* No em consta. Sé què fa tres anys que no paga el lloguer.

LAURA: Però quan fa que no hi viu?

VENEDOR DE PISOS Els veïns diuen que com a mínim fa dos anys que no el veuen. Volen veure la cuina?

LAURA: Que raro...

VENEDOR DE PISOS El què?

LAURA: Tinc la sensació que/

TONI: *(des de fora)* Laura.

LAURA: Vinc. Vull galetes.

TONI: *(des de fora)* Altra vegada!

LAURA: *(al venedor)* No puc parar de menjar galetes.

TONI: *(des de fora)* Ni nen ni nena, tu pariràs al Ticky?

VENEDOR DE PISOS: Qui?

LAURA: *(al venedor)* Al monstro de las galleas...

VENEDOR DE PISOS: No ho entenc...

(El venedor també marxa)

VENEDOR DE PISOS: *(des de fora)* La cuina té exactament trenta cinc metres quadrats/

TONI: *(des de fora)* Sembla que estigui enamorat d'aquesta cuina.

LAURA: *(des de fora)* No hi haurà galetes per algun d'aquests armaris?.

VENEDOR DE PISOS: *(des de fora)* Bitro-ceràmica,

TONI: *(des de fora)* Escolti...

VENEDOR DE PISOS: *(des de fora)* "Griferia" Roca.

TONI: Em sent?

VENEDOR DE PISOS: *(des de fora)* Terra de rajola/

TONI: *(des de fora)* Ens agrada el pis. Ens el quedem.

(LAURA DEIXA L'HABITACIÓ I TANCA ELS LLUMS. DE SOTA LA TAULA ES TORNA A OBRIR LA LLUM. VEIEM A TONI SORTIN DEL SEU AMAGATALL AMB CARA D'AL.LUCINAT. ES DIRIGEIX A LA MÀQUINA)

VENEDOR DE PISOS: *(des de fora)* Sí?

TONI: *(des de fora)* Sempre i quan/

LAURA: *(des de fora)* Galetes Maria!! No m'ho puc creure!

TONI: *(des de fora)* Ens rebaixi el preu...

LAURA: *(des de fora)* Galetes Maria!! M'encanten!

(TONI S'ASSEU A LA MÀQUINA, APRETA EL BOTÓ I FOSC)

ESCENA 15

(Tornem a estar al present. Tothom mira la butaca)

ROGER: Cincuenta segundos! Cincuenta y uno!

LAURA: Merda! Toni...

LEO: Us ho he dit! Era una mala idea!

ROGER: Mejor se calla!

(Veiem parpellejar els llums. . Apareix Toni. Hi ha una llarga pausa)

ROGER: Toni?

TONI: He anat al... Vull dir que... que funciona. Funciona. Funciona. La butaca aquesta és... és realment una... Ho és! Vull dir que és... és real. He anat al passat. Hi he estat. Em pensava que era una...

ROGER: Como ha ido?

TONI: Jo... He deixat una nota... I tu?

LAURA: Què?

TONI: L'has... l'has llegit! Ho he vist!

LAURA: Però jo/

ROGER: Todos quietos! *(tothom s'atura)* Alguien nota algo raro..? Todo está en su sitio? Laura tú no has tenido el hijo verdad?

(Laura fa que no amb el cap lentament)

TONI: No he...

ROGER: Mierda! No! No ha pasado nada!

LEO: Segons com és una sort!

TONI: Però la nota!

ROGER: Lo importante es que funciona!

<p>LAURA: Has anat al passat?</p> <p>TONI: M'he vist. M'he vist. és... Funciona... Això funciona... Al principi em pensava que era una broma, En serio, Una broma! Vosaltres allí, i jo... Però després m'he vist. Vull dir no es cap muntatge... M'he vist. Saps que es veure's en tres dimensions? Tres dimensions! No és com un mirall. Estas allí, sencer. Sencer. Vull dir que et veus. Allí. Sencer. En tres dimensions. Sencer. Laura. Funciona. Funciona Laura. És una maquina del temps. No, no facis que sí com si fos normal. En serio. Funciona. Vull dir que és una màquina del temps! Em pensava que sortiria i us veuria amb el cavell enfarinat i amb bastó per fer-me una broma... És una màquina del temps. Saps que vol dir això? Laura. És molt fort!</p>	<p>ROGER: Y has vuelto un minuto después! Perfecto! Eso significa que podemos volver!</p> <p>LEO: Aquest tipus de viatges poden ser realment perillòsos. No és tan fàcil mantenir obert un forat de/</p> <p>ROGER: Usted en realidad no tiene idea de como controlar ningún tipo de campo. Dudo que sea realmente que es un agujero de gusano.</p> <p>LEO: Són terriblement inestables, no em tracti com si fos un/</p> <p>ROGER: Ladrón?</p> <p>LEO: Miri aquesta màquina! Realment creu què això pot funcionar?</p> <p>ROGER: Tiene razón, no me fío del que la construyo, però sí de la mente que la creó.</p> <p>LEO: Faci el que vulgui, és la vida dels seus amics la que està posant en perill.</p>
---	--

LAURA: Tranquil....

TONI: Però la nota! Et vaig deixar una nota! Vaig veure com l'agafaves! "Aquesta lliçó l'aprendràs per endavant. Compte amb l'embaràs? El teu/"

LAURA: Professor...

TONI: La vas llegir?

LAURA: Sí però/

LEO: Això és una bogeria, no intentin canviar res! És un error!

LAURA: Per què és un error?

LEO: Perquè tot plegat és molt més complicat que/ LAURA: (<i>a Leo</i>) Què passarà si aconseguim canviar el passat? LEO: És millor no intentar-ho.	ROGER: Algo más grande! Más contundente! En la pizarra! Escribimos algo en la pizarra como/ TONI: A la pizarra! ROGER: Tu borra lo que haya, y pon algo como "LAURA PERDERÁS EL HIJO"
---	--

LAURA: Roger!

TONI: Vols dir?

LAURA: Toni un moment, espera!

ROGER: Que sea bestia! Como una especie de predicción a lo Nostradamus! Quizás reaccione y/

LAURA: (*a Leo*) Vull saber que ens pot/

TONI: Vale!

ROGER: Vamos allá!

LAURA: Toni per què no pensem, en/

TONI: Laura, no hi ha temps.

LAURA: Si alguna cosa tenim ara és temps!

TONI: Parlem-ne després, d'acord? Funciona Laura! La màquina funciona! Creu-me...

(Toni es posa a la màquina)

ROGER: Prepardo?

LAURA: Però que passarà si'/?

ROGER: Ahora!

(Toni surt amb la màquina)

LAURA: Merda Roger! Contesta! I nosaltres?

ROGER: Que quieres decir?

LAURA: Nosaltres! Ara! I aquí! Posem que ho aconseguim? Què passa amb nosaltres? Sentiré un nen plorant a una habitació? I Lo de la nota? No ho entenc...Ho recordo ara perquè ha alterat el futur o'/?

LEO: Esteu jugant amb aquesta màquina com si fos una joguina i no teniu ni idea de les seves conseqüències!

ROGER: Y usted? Usted, si? Tiene idea de algo? (*mirant el crono*) Diez segundos! (*a Laura*) Te explicaré como va esto Laura, porque yo sí sé como funciona! Hay dos teorías al respecto/

LEO: Tres!

ROGER: Dos! El tiempo es una línea recta -aquí el presente, aquí el pasado. Si retrocedemos , si un accidente alterase el continuo podrían pasar dos cosas: *(mira el rellotge)* Veinte segundos!

(Va a la pissarra, fa un dibuix)

LEO: Crearíem una dimensió paral·lela on vosté tindria el fill, però la Laura d'aquesta línia mai el tindrà o/

ROGER: O la que dice que el momento que se cree esta segunda línea, la primera/

LEO: ...la nostra/

ROGER: Desaparecerá para dar paso a la nueva. *(mira el rellotge)* Medio minuto!

LEO: Hi ha una tercera/

ROGER: Viejo supersticioso/

LEO: La que diu que tot està predestinat/

ROGER: Ni vale la pena mencionarla!

LEO: ...i que facis el que facis ja està escrit!

ROGER: Ni le escuches! *(mira el rellotge)* Cuarenta y cinco! No me venga con chorradas sobre el destino! El tiempo Laura, es/

(Gira la pissarra per a fer-hi un altre esquema i aleshores...)

ROGER: Mierda!! Mierda!!

LAURA: Què?

ROGER: Va a escribir al revés!!

LAURA: Què?

*(Roger s'aparta de la pissarra i **VEIEM LA INSCRIPCIÓ AL REVÉS DE "LAURA PERDRÀS EL FILL" QUE HEM VIST A LA ESCENA 2)***

ROGER: Va a escribir el mensaje al revés! Ni dios lo va a entender! *(mira el rellotge)* Cincuenta segundos!

(Tot fa pampallugues, sembla que Toni torna del passat)

TONI: Què? Com ha anat? Hi ha el Tintin? Hi és?

ROGER: Estaba al revés!

TONI: El què?

ROGER: El mensaje! Por eso no lo leímos!

TONI: Què?

LAURA: El vas escriure al revés, la pissarra es gira, així!

TONI: Però/

ROGER: Solo coger la máquina he girado la pizarra y allí estaba!

TONI: No me....

ROGER: Lo hemos visto solo salir!

TONI: Puc tornar i posar bé la pissarra?

ROGER: Espera... Mejor... Ya verás...

LEO: Paren d'una vegada! El què estan fent és/

ROGER: Que? Que es? (*pausa*) Que sabe?

LEO: Res!

ROGER: (*S'encara a Leo*) Y una mierda!

TONI: (*S'encara també a Leo*) Sap alguna cosa!

ROGER: Díganos que sabe o/

LAURA: Toni, Roger! Ens estem tornant bojós?

TONI: Tu has volgut començar aquest joc!

ROGER: A quien buscaba?

LEO: Quan?

ROGER: Cuando llego preguntaba por alguien?

TONI: És veritat!

ROGER: Quien?

LEO: No tinc perquè/

ROGER: Más vale que me conteste!

LEO: (*pausa*) Ella no hi té/

(De cop el microones fa un clic. Tothom es gira)

ROGER: Y eso?

LAURA: La capsa màgica?

ROGER: Como?

TONI: (*a Roger*) Hi poses una cosa i apareix i desapareix...

(obren el microones i Laura mostra la tassa)

LAURA: Ho veus?

LEO: Qui l'ha enviat?

LAURA: El què?

LEO: Qui ha enviat la tassa?

LAURA: Enviat on?

ROGER: Esto no tendrà nada que ver con/ (*senyala la màquina*)

LEO: És un prototip.

LAURA: Què?

ROGER: No desaparece nada Laura, viaja en el tiempo.

(*Roger agafa un cassette*)

LEO: L'han enviat del passat? LAURA: (<i>a Leo</i>) Com funciona? LEO: Es tan fàcil com marcar una data. Agafar qualsevol cosa i/ (<i>agafa una flor seca que hi ha a la taula, la posa dins la tassa i apreta el boto. Laura somriu</i>) M'agrada el seu somriure.	ROGER: Como se llama lo que te paso? LAURA: El què? ROGER: La enfermedad? LEO: Escolti/ LAURA: No tinc ganes de parlar del/ ROGER: Por favor!
--	--

TONI: Es necessari?

LEO: Laura, oi?

ROGER: Hazme caso!

TONI: Preclampsia. ROGER: Un poco de que va? TONI: Es una complicación médica del embarazo y asociada a elevados niveles de proteína, y a la tensión. ROGER: Vale... Proteína... Tensión...	LEO: En tota aquesta bogeria sembla la única que pot posar-hi seny. Digui'ls que parin. LAURA: Vull recuperar al meu fill. LEO: Mira cap endavant. Ja ha patit prou. LAURA: Encara pateixo...
--	--

ROGER: (*posa veu estranya*) La preeclampsia, es una complicación médica del embarazo...

(REPRODUUEIX LA GRABACIÓ QUE HA SENTIT TONI A L'ESCENA 3)

TONI: Què fas?

ROGER: Un momento, joder! Estoy grabando un mensaje. (*grava*) Un trastorno difícilmente

detectable. Es importante que las madres hagan revisiones periódicas afín de evitar sorpresas imprevistas. Muy importante nada de sobresaltos durante el tercer trimestre. Muy importante! *(para de gravar. AGAFA UN POST-IT I ESCRIU ALGUNA COSA)* Y ahora le pongo un cartelito a lo Alicia en el País de las maravilla! Vamos allá!

TONI: Dóna'm!

ROGER: Voy yo!

LAURA: Què has escrit a la portada Roger?

TONI: Vaig jo!

LEO: Vosté hi ha anat dos cops!

ROGER: Lo ves?! Tu ya has ido dos veces! Yo también quiero!

TONI: No siguis crio!

LEO: Pot ser perillós!

ROGER: Mierda! *(li dona)*

LAURA: Què has escrit a la portada?

(Toni s'asseu a la butaca i apreta Enter)

ESCENA 16

(VEIEM A TONI ARRIBAR AMB LA MÀQUINA EN EL MOMENT QUE LAURA OBRE UNA DE LES FINESTRES DE L'HABITACIÓ COM EN L'ESCENA 2. TONI VA CORRENTS SENSE QUE LAURA EL VEGI I S'AMAGA RERA LA PISSARRA. LI VEIEM LES DUES CAMES. QUE SÓN LES CAMES QUE VEIEM RERA LA PISSARRA EN L'ESCENA 2)

LAURA: *(Mirant l'habitació)* Deu ni dó...

(DES DE FORAVEIEM PASSAR PER LA PORTA CARREGAT DE CAPSES AL TONI DEL PASSAT, IGUAL QUE A LA SEGONA ESCENA NO LI VEIEM LA CARA JA QUE DUU CAPSES DE CARTRÓ AMUNI I AVALL)

TONI: *(des de fora.El veiem passar per la porta carregat de coses anant d'un lloc a un altre)* M'ecangon el moment que vaig dir que ens ocupàriem nosaltres de baixar les coses.

LAURA: Ens han fet un bon preu. *(Toni passa un moment per la porta amb un trasto)* Espera que t'ajudo! *(surt)*

LAURA: Deix'am, que agafo per/ Que sí que puc! Que si què puc! En serio! Deixa'm! Deixa'm o m'emprenyo! Toni! To/	TONI: Que ja puc,jo sol! Tu no! Laura, deixa anar! Que el tenia ben agafat! Laura, en serio! Laura! Deixa'!! No facis esfor/
--	---

LAURA: Vale, podies tot sol...

TONI: Què ens ha ensenyat aquesta llicó?

LAURA: Que si tu em dius "deixa jo deixo"...

TONI: I que amb aquesta panxa gorda que t'ha sortit/

LAURA: Ei!

(PER SORPRESA DE TOTHOM, LA MÀQUINA FA PAMPALLUGUES I APAREIX UN TERCER TONI. AQUEST PORTA EL CASSETTE AMB EL POS-IT A LA MÀ. EL DEIXA A LA TAULA. QUAN SENT LA CONVERSA BUSCA UN AMAGATALL ON REFUGIRA-SE, I VEU QUE HI HA UNES CAMES -LES SEVES!!- RERA LA PISSARRA. TONI ENTÉN QUE AQUELL ÉS EL TONI QUE VA ESCRIURE EL MISSATGE AL REVÉS A LA PISSARRA. I

S'AMAGA RERA UNS CUADRES.)

TONI: ...t'has convertit en l'èsser humà més torpe de la historia!

LAURA: Imbècil!

TONI: Te n'ocupes tu de l'habitació i jo dels altres trastos?

LAURA: Ok...

(LAURA ENTRA A L'HABITACIÓ EN EL MOMENT QUÈ EL SEGON TONI DEL FUTUR S'ACABA D'AMAGAR RERA UNS CUADRES I LI VEIEM UNA MÀ I UN TROS DE CAP. LA MATEIXA MÀ I EL MATEIX TROS DE CAP QUE VEIEM A L'ESCENA 2)

LAURA: No sé per on començar...

TONI: *(des de fora)* Què?

LAURA: Que no sé per on començar!

TONI: *(des de fora)* Arrasa amb tot.

LAURA: Potser hi ha coses que tenen algun valor.

TONI: *(des de fora)* En el moment que ho agafis se't cauran...

LAURA: Que?

TONI: *(traient el cap)* Aquí només hi ha pols i merda!

LAURA: M'agrada l'olor a vell!

TONI: *(Des de fora)* Demà passat venen els dels parquet Laura! Ei, aquesta tarda et passo a buscar a les cinc. I les cinc, són les cinc, ni les cinc i deu ni les cinc i vint! No podria suportar una altre bronca d'aquella nazi!

(LAURA AGAFA EL CASSETTE QUE TONI HA DEIXAT A LA TAULA, I LLEGEIX EL POST-IT).

LAURA: *(llegint el post-it)* Escuchame...

(POSA EL CASSETTE I SE SENT LA MÚSICA DE PIANO DE LA ESCENA ANTERIOR)

TONI: *(des de fora)* Què es això?

LAURA: Un piano.

TONI: *(des de fora)* Ja ho sé...

LAURA: És un cassette, se sent malament.

(Toni entra)

TONI: Qui és?

LAURA: Qui?
TONI: L'interpret?
LAURA: Jo que sé...
TONI: No ho posa a la portada?

(LAURA MOSTRA UN CAIXA AMB UN POST-IT. A L'ESCENA TENIM ARA EL TONI DEL PASSAT DE COS PRESENT, UNES CAMES RERA UNA PISSARRA DEL TONI DEL FUTUR (1) I UNA MÀ I UN TROS DE CAP DEL TONI DEL FUTUR (2))

LAURA: És bo?
TONI: Molt... Son els concerts per piano de Mozart. Sembla l'Andreas Shift o l' Stayer...
LAURA: M'agrada...
TONI: És estrany.
LAURA: El què?
TONI: Escolta... El mi i el re estan desafinats.
LAURA: Com?
TONI: Que no pot ser una gravació, el piano està desafinat. I així hi tot/
LAURA: Què?
TONI: Que el tio que toca se n'aprofita.
LAURA: De què?
TONI: De que estiguin desafinats, la peça sona estrany, però al mateix temps... És com... Com si hagués fet una nova versió aprofitant que el piano...
LAURA: Va Friki! A quina hora tensa classe?
TONI: Fa deu minuts!
LAURA: Doncs tele-transporta't!

TONI: A les cinc et passo a buscar!
LAURA: Per?
TONI: Dimecres... Classe de Pre-part! No vull tornar a arribar tard!
LAURA: Me'n havia oblidat!
TONI: *(imitant a professora)* Ya llegas tarde! Gunteg tag madres! Si puntualidad ser primer paso para ser buen padre! Tu ser padre horroroso! Ya, ahora relajemos creguel! Relax! TA! TA! TA!
LAURA: *(rient)* A les 5!

(Toni es queda escoltant)

LAURA: Va!
TONI: Ja...

LAURA: Quan tornis pots/

TONI: *(des de fora)* Que?

LAURA: Galetes...

TONI: *(des de fora)* Gorda! *(surt)*

LAURA: T'estimo!

(LAURA ES QUEDA SOLA, ES POSA ELS AURICULARS A LA PANXA, EN EL MOMENT QUE EL TONI GIRA LA PISSARRA DEIXANT VEURE L'INSCRIPCIÓ "LAURA PERDRÀS EL FILL". LAURA NO HO VEU)

LAURA: És Mozart...

(SONA UN TELÉFÓN, LAURA I VA. MOMENT QUE APROFITA TONI DEL FUTUR PER SORTIR DE RADERA LA PISSARRA I MARXAR CAP A LA MÀQUINA. HI HA PAMPALLUGUES. TONI HA MARXAT JUST QUAN LAURA TORNA A ENTRAR A L'HABITACIÓ AMB UN TELÉFON. EL TONI QUE RESTAVA RERA ELS QUADRES TREU EL CAP UN MOMENT I ES MIRA AMB PREOCUPACIÓ EL RELLOTGE)

LAURA: *(per teléfon)* Sí. Jo també tinc ganes e veure't! Ja sé que sempre ho dic però/ No, no vull tornar amb tu! No siguis tonto! ***(TONI VEU LA SITUACIÓ)*** Mozart! És Mozart! No vull treure-ho! Perquè no! Sempre! Sempre m'ha agradat la música clàssica! Vale...que pesat. ***(LAURA ATURA LA GRAVACIÓ)*** Content? ***(TONI EMPRENYAT MARXA AMB LA MÀQUINA SERNSE QUE LAURA EL VEGI)*** Sí, jo també vull veure't! ***(LAURA AGAFA UNA LLIBRETA D'UNA TAULA. LA FULLEJA.)*** Mira, em sembla que és un bon moment perquè ens veiem. Què fas demà Roger?

ESCENA 17

(Tornem al present. Toni s'aixeca de la màquina)

ROGER: No apures tanto Toni!

TONI: No podia marxar! Què? Com ha anat! Ha passat algo?

(pausa. Comproven que no ha passat res)

ROGER: No das una joder!

TONI: Què?

ROGER: Algo habrás hecho mal!

TONI: I tu? M'has enviat al mateix lloc que abans i casi em trobo amb mi mateix, dos cops!!

ROGER: Voy yo joder!

TONI: Estic fart de tu tio! Fart! Tens l'estranya capacitat de fotre't sempre enmig de la meva vida!

ROGER: Ei, tanqui!

TONI: Tranqui? Em dius que em tranquil·litzi? Tu?

ROGER: Esto de que va en realidad? Te pedí perdón?

LAURA: Toni!

TONI: Vols un missatget la mar de mono a la pissarra? El vols? *(va a la pissarra i escriu)* "Los profesores de esta escuela se follan a sus alumnas" Et sona? Lo puedes leer del derecho o del revés!

ROGER: Técnicamente era cierto! Era cierto o no?!

TONI: Em ven fer fora fill de puta/

(Toni va per pegar-lo)

LAURA: Toni para!

TONI: A la merda! No sé perquè estic fent tot això?

LAURA: De que parles!

TONI: Sempre l'has estimat oi? Sempre!

(Roger va cap a la màquina)

ROGER: No te enteras de nada!

TONI: No pujaràs a la màquina!

ROGER: Que?

TONI: La màquina és meva!

LEO: Tècnicament és meva!

TONI: I una merda! Vostè la va robar i ara està a casa meva! Casa meva!

ROGER: Tuya hasta mañana!

TONI: Et juro que et trencaré la cara!

LAURA: Voleu parar?

LEO: Realment teniu ben poc a perdre.

LAURA: Que?

LEO: Participaré en aquesta bogeria només perquè veieu que no podreu fer res. *(a Toni)* Deixi que hi vagi ell, vosté jja s'ha exposat prou. I no pateixi, podem saber què fa el seu amic en el passat. *(va cap a la radio)* En el moment en que arribi, maqui aquesta sintonia i ens comunicarem per radio. No el podrem veure però el podrem sentir.

ROGER: Utilizas los agujeros para pasar ondas radio-magnéticas!

LEO: Això mateix!

ROGER: *(a Toni)* Puedo ayudar tio! Estaré emitiendo sola para que sepas lo que hago!

TONI: Feu el què vulgueu. M'és igual!

LAURA: Toni...

LEO: I què faràs?!

ROGER: Creo que tengo alguna idea!

(Roger agafa la màquina)

ESCENA 18

(Tornem al passat. Roger apareix a l'habitació buida. No pot estar-se de flipar amb el que està vivint, ha anat al passat! va cap a la radio i fa el que li ha dit Leo que faci)

ROGER: Roger en directo emitiendo veinticuatro horas! Cambio?

LEO: *(per la radio)* Te recibimos. Tens un minut!. Cambio.

ROGER: Empieza el juego! Laura donde tienes tu agenda?!

LAURA: *(per la radio)* Al bolso. Siestic a casa està penjada a la bossa de l'entrada, però sino...
Canvi.

ROGER: Y tu Toni? Cambio? Toni?

TONI: *(per la radio, el sentim més apartat)* Hauria d'estar a la bossa de l'escola que ha d'estar al costat del llit!

ROGER: Tranquis, cambio y corto!

(Roger va corrents. El veiem creuar el passadís i anar cap a l'habitació com si fos un lladre. Torna a la radio amb alguna cosa a la mà)

ROGER: Hay una buena noticia y una mala. La buena es que tengo las dos agendas...

LAURA: *(per la radio)* Això vol dir que...

ROGER: Exacto... Tu estas aquí! Bien, hablaremos bajito. Cuando perdiste el hijo. Que día?

LAURA: *(per la radio)* Vint-i set de febrer. Cambio.

ROGER: Bien. *(busca)* Aquí 17 de febrero. *(escriu)* Tienes una cita con Toni para cenar.

LEO: *(per la radio)* Et queden menys de trenta segons.

ROGER: Toni, ahora te lo escribo a ti. *(passant pàgines)* Veinticinco, veintiséis... Un momento, un momento... *(llegeix)* "El renacuajo ve a casa. Tornar tard" Me llamas renacuajo? Me sigues llamando renacuajo! Cambio?

TONI: *(per la radio)* Escriu i calla! Canvi!

ROGER: *(escrivint)* Serás... ya está!

TONI: *(per la radio)* Tens vint segons. Cambio, corto.

ROGER: Y ahora me llamas corto?

(Treu el cap Laura per la porta i baixa. Roger apaga la radio, i s'amaga, mentre va mirant el seu rellotge. De cop Laura nota alguna cosa a la panxa i cau de genolls. Sembla que li costa respirar. Sembla que s'ofega)

ROGER: Está pasando.

(Laura crida. Sembla que perd una mica el sentit. Roger va a recollir-la i la posa al sofà.)

ROGER: Está pasando! *(engega la radio)* Está pasando! Hemos alterado algo, que ha hecho que se adelanten los acontecimientos!

LEO: *(per la radio)* No pot ser, és impossible!

ROGER: Que hago?! Que coño hago?!

TONI: *(per la radio)* Les pastilles per controlar la tensió.

LAURA: *(per la radio)* Que?

TONI: *(per la radio)* Les pastilles!

LAURA: *(per la radio)* Encara deuen ser a la farmaciola!

TONI: *(per la radio)* Corre!

ROGER: *(per la radio)* Envíamelas! Envíamelas! Cuanto tiempo tengo?

LEO: *(per la radio)* Dóna-me-les!

TONI: *(per la radio)* Deu segons!

LEO: *(per la radio)* Aquí!

(se sent el microones, Roger l'obre i agafa el pastilles que hem vist anteriorment)

ROGER: Las tengo, las tengo! *(va cap a la Laura)* Laura.

LAURA: Roger?

ROGER: Laura me oyes? Laura! Abre la boca! Abre la boca!

LAURA: Roger?

ROGER: Ábrela! Ya!

LAURA: Roger...

(Roger li dona una pastilla)

LEO: Un minuto!

(Roger corre cap a la màquina. S'atura un segon. Mira a Laura, hi va corrents i li fa un peto als llavis. la porta d'entrada s'obre. Sentim de fons a Toni)

TONI: Laura, Laura joder!

LEO: Fot el camp!

(Roger Marxa ràpid amb la màquina)

ESCENA 19

(Tornem al present)

ROGER: Lo hice! Lo hice! Lo he salvado! Lo he salvado! Donde esta el pequeñín? Quiero ser el padrino? Se llama padrino no? Pues quiero/

(Tothom està mirant escoltant la radio. Laura i Toni amb cara d'estar al·lucinant)

TONI: *(per la radio)* ... la nazi cantant en veu alta una mena de nana que semblava un himne per la supremacia de la raça aria *(canta)* "raise if ausbicht" i el motero pelut que li a donat per posar-se a plorar com una magdalena perque ha tingut una mena de regressió!! Joder Laura! Mai més em sents, Laura?! Mai més!! Laura? Necessito una ambulància! Torres 27! Ràpid! Ja venen! Laura!! Laura, em sents Laura? Ja estic aquí! Ja estic aquí!

LAURA: *(per la radio)* Roger... Roger... *(Toni aixeca el cap i mira a Laura)*

ROGER: Que? No entiendo que/

(Llarga pausa)

LEO: Això va passar, oi?

TONI: *(mirant a Laura)* Vas dir Roger per/

LAURA: ... i tu vas creure que encara l'estimava...?

ROGER: Como que paso? Y lo de la agenda? Lo de la cena tampoco funcionó?

LEO: No ho han entès encara? Res del que facin podrà canviar el/

ROGER: Y lo de la agenda?

TONI: *(mirant a Laura)* La vaig perdre...

ROGER: Como que la perdiste?

TONI: *(mirant a Laura)* Que me'n recordo que la vaig perdre!

ROGER: Però... *(Roger busca a la butxaca de radera)* Me caguen todo lo que se menea! *(treu l'agenda de Toni)* Mierda! Mierda!

LAURA: En Leo té raó. El cassette, la pissarra! L'agenda! Estem definint el passat!

LEO: Ho entenen ara?

TONI: No podem fugir del nostre destí?

LEO: Amén...

ROGER: Un momento! Usted viajó y cuando volvió algo había cambiado, algo no estaba en su sitio! Alguien había desaparecido! Usted cambió su futuro! Como? Porquè?

LEO: Hi ha coses que és millor no saver!

TONI: No em foti!

LAURA: Leo, sisplau Leo. Només expliquin-se com?

LEO: No crec que pugui fer res per/

ROGER: Déjese de chorradas! Como!

(Sona la ràdio)

VEU RADIO: Hola? Canvi? Hola?

ROGER: Y quien coño/?

VEU RADIO: Hola, canvi? Em sents Leo? Hola?

ROGER: *(entenent)* Hijo de puta!

TONI: Que?

ROGER: Hijo de puta!

(Roger va cap a la ràdio)

LEO: *(intenta parar-lo)* Què fa?

ROGER: Déjeme!

LEO: Surti d'aquí!

ROGER: Toni!

(Toni aparta a Leo de la ràdio)

TONI: No vull que ens fem mal!

ROGER: Hola cambio!

VEU RADIO: Qui és vostè, canvi?

ROGER: Soy un amigo. Y usted es Leo verdad?

LEO: No contes/

VEU RADIO: Si soy Leo! Con quien hablo? Cambio

ROGER: Con... da igual. Cambio y corto.

LAURA: No entenc res.

TONI: Que cony vol dir això?

ROGER: Es usted!

LAURA: Que?

ROGER: Es usted mismo! Fue al pasado y se comunico con usted mismo! Creo una paradoja temporal y cambió el futuro.

(LAURA AGAFA UNA LLENTERNA VA CAP A LA MÀQUINA. Apreta el botó i marxa)

TONI: Laura!

ROGER: Laura, no!!

(Toni i Roger van cap a la radio)

TONI: Laura? Laura?

(hi ha una pausa. Ningú contesta)

LEO: Hemos creado al hombre de barro, de arcilla moldeable. Antes, del fuego ardiente /

ROGER: ....Habíamos creado a los genios.

TONI: Laura? Laura Canvi?	LEO: Coneixes la cita.
LAURA: <i>(per radio)</i> Estic a aquí. Canvi.	ROGER: Si.
TONI: Torna, per favor! Canvi.	LEO: No t'has fiat mai de mi, oi?
LAURA: <i>(per radio)</i> Ve algú. Canvi i tallo!	ROGER: No. Quien es ella?
TONI: Laura!	LEO: Ella?

(Toni veu que parlen i decideix posar-se uns auriculars)

ROGER: Ella.

LEO: Vols saber qui és ella?

ROGER: Tenemos derecho.

LEO: Els àrabs deien que els genis eren uns éssers a mig camí entre els deus i els homes. Podien servir al diable i tambe a deu benefactors. Després els romans... Saps com representaven els romans als genis?

ROGER: Quien era ella?

LEO: Serps. Serps menjant fruita. Cuiròs, oi? La Bíblia parla d'una serp al jardí de l'Edèn, damunt...

ROGER: ...del árbol de la ciencia. Me conozco la historieta. Le pregunto por/

LEO: Deu va dir a Adam i Eva que fessin el que volguessin, però mai, mai mengessin pomes de l'arbre. L'única cosa que fa por a deu és que siguem tan llestos com ell. Per això a la primera mossegada/

ROGER: El pecado original. Todos a currar y a chillar pariendo.

LEO: Sap una cosa, el pecat original s'ha mal-interpretat.

ROGER: Ah, sí?

LEO: Adam era un manta, i Eva una figa-flor.

(pausa)

ROGER: Quieres decir...?

LEO: Quan cabreges al Gran Arquitecte, aquest sap on tocar per fer mal.

ROGER: *(pausa entenenent)* Ella...?

LEO: Ella. *(pausa)* Vaig mossegar la fruita i/

ROGER: La perdió.

(Toni s'aixeca i fa cara de no entendre el què està escoltant)

TONI: No li vaig dir a ella! No era ella!

LEO: Vaig tornar i ja no hi era. Havia desaparegut. Ja no existia.

ROGER: No es por el viaje, verdad.

LEO: És per voler canviar el què ell ha escrit.

TONI: No era ella!

ROGER: El destino.

LEO: El destí.

ROGER: El gran plan. *(pausa)* Mierda!

(Roger va directe cap als auriculars i agafa el micro)

ROGER: Laura! Laura! Joder Laura, no!! Vuelve!

TONI: Merda! Ha passat! Ha passat! És la nit!

ROGER: Mierda!

TONI: Roger el temps! El temps!

ROGER: *(mira el rellotge)* Ha pasado ya el minuto!

TONI: Laura, no!

ROGER: Minuto y veinte segundos!

TONI: Merda!

ROGER: Que hacemos?

TONI: Si vaig amb la màquina al mateix punt que ella, podríem tornar junts?

ROGER: Es arriesgado!

TONI: Però hi ha una possibilitat?!

(Toni s'asseu a la màquina i l'engega. Fosc)

ESCENA 20

(FOSC. PAMPALLUGUES. DE LA MÀQUINA EN SURT LAURA. MIRA L'ESPAI . A LA RADIO SE SENT LA VEU DEL TONI. LAURA VA CAP A LA RADIO)

TONI: *(per radio)* Laura? Laura Canvi?

LAURA: Estic a aquí. Canvi.

TONI: *(per radio)* Torna, per favor! Canvi.

LAURA: Ve algú. Canvi i tallo!

TONI: *(per radio)* Laura!

(LAURA SENT UN SOROLL. ES MIRA LA PANXA I VA CAP AL SOFÀ. AGAFA UN COIXÍ I SE'L POSA PER SIMULAR QUE ESTÀ EMBARASSADA. ENTRA TONI PER LA PORTA)

TONI: Saps com he sabut que eres aquí?

LAURA: Com?

TONI: Hansel i Gretel!

LAURA: El conte?

TONI: Les molletes de pa. En aquest cas de galetes.

LAURA: Ho sento demà escombraré.

TONI: No és qüestió d'escombrar. Laura.

(SONA EL TELÈFON DE LA CASA, ÉS UN INAL.LÀMBRIC. LAURA L'AGAFA I CONTESTA)

LAURA: Si t'he trucat? Sí suposo... *(a Toni)* És el Roger.

TONI: Laura.

LAURA: Petons del Roger. El propietari?. Leo! L'home que vivia aquí es deia Leo. M'ho ha dit... el tio de les finques! Diu que va viure més de 20 anys en aquest pis, i que un dia de cop i volta es va esfumar. Ningú sap on és, de fet ningú el busca. És estrany, oi?

(LAURA ES RE-COL.LOCA EL COIXÍ QUE TÉ A LA PANXA. FENT EL MATEIX GEST QUE ABANS HA VIST EL PÚBLIC)

LAURA: No. No. Aquí ni ha aparegut cap viatger del temps. Segur. No siguis tonto. Va! Et penjo! Roger et penjo. Burro. Adéu! Ho has sentit? És com una aventura de

detectius tot plegat, no?! Mola, no?

TONI: *Molt.*

LAURA: *Estàs bé?*

TONI: *No. No estic bé.*

LAURA: *Toni....*

(hi ha un llarg silenci)

LAURA: *Ei....*

TONI: *Odio aquesta habitació. (pausa) Quan vaig... quan vaig decidir... (pausa) Saps, diuen que els genis desenvolupen una part del cervell més que l'altre. Què la part dels coneixements, del les operacions mentals està més desenvolupada que la part de les relacions socials, dels sentiments. Per això diuen que molts genis eren una autèntics cabrons, o uns tarats. Quan vaig... Quan vaig decidir... (pausa) La música Laura, era la meva vida. Ho saps?*

LAURA: *Ets el millor profe de piano que he tingut mai.*

TONI: *No era només profe, jo era un bon intèrpret.*

LAURA: *Ho sé...*

TONI: *No era un geni, però... Era una promesa de la... (pausa) Quan vaig... quan vaig decidir...*

LAURA: *Digueu-ho...*

TONI: *Quan vaig decidir viure amb tu, tenir un fill que va aparèixer de cop i volta, vaig tenir la certesa que abandonava una part de la meva vida. No valien les promeses, només les certeses. Un pis, un sou, una relació, una responsabilitat. Quan vaig decidir viure, "viure" amb tu, deixava la música, Laura. Començàvem una aventura, junts. La nostra. Aquesta habitació em recorda al que he renunciat... I no sé si... No sé si la jugada m'ha sortit bé. De debò que no. No sé si tot plegat ha val la pena...*

LAURA: *Toni... Toni...*

(TONI MARXA. LAURA FA PER SEGUIR-LO. MIRA EL SEU RELLOTGE. TANCA LA LLUM I ENDEGA LA LLENTERNA QUE DUIA. DEIXA EL COIXI. SENTIM LA PORTA DE CASA QUE S'OBRE)

LAURA PASSAT: *(des de fora) Collons Toni porta esperant /? Hola?*

(LA LAURA DEL FUTUR INTENTANT AMAGAR-SE FA UN SOROLL I LA LAURA DEL

PASSAT TREU EL CAP PER LA PORTA)

LAURA PASSAT: *(en veu baixa)* Hi ha algú? *(Laura baixa les escales)*

(LA LAURA DEL FUTUR ENGEGA LA LLETERNA. ELLA RESTA RERA LA LLETERNA PER TANT NO LI VEIEM LA CARA. ENFOCA A LA LAURA DEL PASSAT QUE REALMENT ESTÀ EMBARASSADA)

LAURA PASSAT: Qui? Qui collons/?

LAURA : Escolta!

LAURA PASSAT: Qui collons?

LAURA: Escolta, és important !

(LA LAURA DEL PASSAT CAU A TERRA. TAMBÉ LA LLETERNA. LAURA DEL FUTUR LA REULL I LI VEIEM LA CARA. ESTÀ ATERRIDA PEL QUE HA FET. EN AQUESTA ESCANA HI HA UN JOC DE CANVI DE ROBA I DE LLETERNA QUE HA DE PERMETRE QUE VEIEM DUES LAURES AL MATEIX ESPAI, PRIMER UNA I DEPRÉS L'ALTRE)

LAURA PASSAT: *(Cridant)* Toni!!!

LAURA: Merda!

(SENTIM A LA RADIO UNA VEU QUE JA HEM SENTIT PERÒ QUE ARA IDENTIFIQUEM AMB LA DE ROGER)

VEU DE ROGER: *(Des de ràdio)* Laura no! Joder Laura vuelve! Vuelve!

LAURA: Toni!!!

(FOSC)

ESCENA 21

(LA MÀQUINA DEL TEMPS ES MOU I APAREIX TONI. PERÒ ROGER ESTÀ A LA RADIO, I LEO EL MIRA. EN AQUESTA ESCENA PASSAT I PRESENT COMPARTeixEN EL MATEIX ESPAI)

ROGER: Usted quiso...

LEO: Canviar la melodia...

(Toni surt de la màquina i va a buscar a Laura que s'amaga sota una taula, ella està visiblement afectada)

TONI: Laura! Laura!

LAURA: Toni?

(Leo posa play i sona la música Mozart del principi)

LEO: Pensava que anant uns compassos enrere podria...

ROGER: Cambiar el final.

TONI: S'ha acabat tot...

LAURA: He estat jo.

LEO: Passar de ser un simple pianista...

LAURA: He estat jo...

ROGER: Al director de la orquestra...

LEO: Millor, al compositor.

LAURA: He estat jo, jo vaig provocar-ho tot!

ROGER: Pero resulto que no tenia ni idea de poner en orden las notas.

LAURA: L'hem cagat, Toni! L'hem cagat tant!

ROGER: El pecado original! El híbris griego!

LAURA: No ho sabia...

LEO: Em vaig adonar de l'autentica essència de la genialitat.

ROGER: Talento?

TONI: Laura?

ROGER: Intuición?

TONI: No diguis això!

LEO: Informació.

ROGER: Como?

LEO: Informació per anticipat.

TONI: No podíem saber que passaria tot això!

ROGER: Como?

LEO: Imaginis que pot anar al passat. I que deixa escoltar a un vailet amb cert talent aquesta música.

(Laura agafa les mans de Toni, les posa damunt les seves i les estira com si estiguessin tocant un piano, Laura i Toni segueixen les notes de la música que sentim amb els dits com si l'estiguessin tocant ella mateixos, recordaran les lliçons que Toni donava a Laura)

LEO: De cop alguna cosa es dispara.

TONI: *(corregint-la)* Era un la...

LAURA: Un la....

ROGER: Que insinua?

LEO: Ensenyi-li a un novel·lista del segle XVIII amb certa imaginació una foto d'un submarí, d'un coet a al lluna... Que tenim?

TONI: Ets bona!

LAURA: Tinc un bon mestre!

ROGER: Julio Verne.

LEO: I ara posem que pot fer el mateix amb un jove pintor, i mostri-li de passada que és el cubisme, o el surrealisme o...

TONI: Un re!

ROGER: Genios.

LEO: Sap que el gran Leonardo va dibuixar helicòpters? Helicòpters!

TONI: Quina lliçó n'hem extret?

LEO: Si jo he pogut construir una màquina del temps qui diu que altres no ho han fet.

LAURA: Que no intenten arreglar el passat?

LEO: El passat pot estar ple de gent que ve del futur!

TONI: I que el futur ens espera i ràpid!

LEO: Gent que amb la informació adequada pot fer avançar més ràpidament el coneixement humà! Portar a la humanitat a un estat superior!

LAURA: T'estimo!

ROGER: Pero hay que estar dispuesto a sacrificar algo.

LEO: Sempre.

LAURA: Ara i sempre!

(Comencen a fer-se petons)

ROGER: *(Roger es mira el rellotge)* Chicos diez segundos!

LEO: Vaig voler aprofitar tot el coneixement que havia reunit i/

ROGER: Y convertirse en el gran maestro! *(escolta la radio)* No os estaréis enrollando, verdad?

LEO: Sap que diuen dels genis?

ROGER: Cinco segundos!

LEO: Que són gent avançada al seu temps!

ROGER: Toni quita las manos del culo de Laura y aprieta el botón ahora!

LEO: Avançada al seu temps!

ROGER: Estáis haciendo lo que creo que estáis haciendo?

(la parella està la màquina del temps fent l'amor. Finalment apreten el botó. Parpellegen les llums però ells no apareixen)

ROGER: No llegan! No llegan joder! Mierda!

LEO: Vindran en un any.

ROGER: Però...

LEO: Un any!

(pausa)

ROGER: *(pausa)* Me esta diciendo que estarán un año en una especie de limbo cósmico, follándose el uno al otro?

LEO: Més a menys...

ROGER: Tendría que haber ido yo, lo sabía!

(Roger veu com Leo mira la màquina)

ROGER: No pensará....

LEO: El meu futur encara pot estar en el passat. Qui sap què se suposa que he de fer...?

ESCENA 22

(La màquina es mou i apareixen Laura i Toni a la butaca fèn-se un petó. S'aixequen, obren un llum i veuen que ha la pissarra, hi ha escrit FELIZ AÑO NUEVO PARA VOSOTROS, CON LOS

MEJORES DESEOS "EL RENACUAJO". veiem també una ampolla de cava i dues copes.)

TONI: Un any...

(Se sent un aplaudiment. Per la porta entra Roger.)

ROGER: *(cantant)* Pasaba por aquí... Pasaba por aquí, ningún teléfono cerca y no lo pude resistir...

LAURA: Roger!

ROGER: Toni!

TONI: Roger!

ROGER: Que tal vuestra experiencia extraterrenal?

TONI: Breu.

LAURA: Però intensa.

ROGER: Que envidia!

TONI: Tot bé?

ROGER: Muy bien... Claro, no lo sabéis verdad?

LAURA: Saber que?

ROGER: Que fuerte! Pues veréis, el hambre ha sido erradicado definitivamente, se ha tapado el agujero de ozono, todo el mundo se da los buenos días por la calle, los niños ya no tiran las trenzas a la niñas, en oriente medio hay un buen rollito que lo flipas, y Barack Obama es blanco!!

LAURA: Vete a la mierda!

(laura fa cara d'estranyesa)

ROGER: Por cierto Toni, intenté ir al pasado para evitar lo de la pintada en la puerta de la escuela...

TONI: Y?

ROGER: Pues me di cuenta que el Roger del pasado no tenia ni idea que trabajabas en una escuela de música...

TONI: Merda...

ROGER: ... y que jamás se le hubiera ocurrido escribir una frase como esa...

TONI: Tu?

ROGER: Le di la idea sin querer...

(els dos veuen a Laura)

ROGER: Laura?

TONI: Estàs bé?

LAURA: Sí... Es que... Em venen de gust/

TONI: Que?

ROGER: Laura?

LAURA: *(pausa)* Galetes Maria...

TONI: I?

LAURA: Que no tenia ganes de menjar-ne des de... *(es mira la panxa)*

ROGER: Estàs...?!!

(pausa)

ROGER: Spock!

LAURA: Que?

ROGER: El niño hay que llamarle Spock! Técnicamente hablando es un extraterrestre, Laura! O
Flash Gordon!

TONI: *(a Laura)* En serio! *(Laura fa que sí amb el cap)*

ROGER: Y por cierto me debéis los doce meses de alquiler. De echo la casa es mía por contrato!
Me la quede yo!

LAURA: Roger!

ROGER: Os la deajo vale!

TONI: Gràcies!

LAURA: I Leo?

ROGER: Se largo?

LAURA: On?

ROGER: Donde no, cuando? Se fue a ver al Gran Maestro según dijo... A decirle que había fracasado...

ESCENA 25

(Una pilota cau per les escales. Un nen d'uns tres anys amb la samarreta igual que la de Roger baixa les escales. Al marc de la porta Laura i Roger miren a Albert)

ROGER: Albert ten cuidado!

LAURA: Roger...

ROGER: Que?

LAURA: Aquesta samarreta es horrible!

(apareix per radera seu Toni)

TONI: Treu-li!

ROGER: A mi me gusta, es un buen regalo de cumple, verdad que sí Albert!

(Albert fa que sí amb el cap)

TONI: *(des de fora)* L'hem ensenyat a ser educat!

ROGER: Que coño, se llama Albert por algo! *(a Albert)* No te la quites nunca!

TONI: *(des de fora)* Laura on son les espelmes!

LAURA: Vinc! *(surt)*

ROGER: Albert ahora que eres mayor ya les puedes preguntar a tus padres como te hicieron!

LAURA: *(des de fora)* Roger!

ROGER: Que pasa? Tiene derecho a saber! *(surt)*

(Toni es queda a la porta, el veiem ara amb un bigoti)

TONI: Albert ves amb compte d'acord!

ROGER: *(des de fora)* Laura, vuelve conmigo va...

TONI: *(des de fora)* Ho he sentit! *(se'n va)*

(El nen es queda sol. Les llums de l'habitació fa pampallugues. Albert es queda quiet a l'habitació. De cop apareix Leo, va vestit amb una túnica reneixentista. Veu al petit)

LEO: I tu ets?

ALBERT: Albert.

LEO: Hola Albert. Vols que t'expliqui un conte?

(el nen arronsa les espatlles)

LEO: Un jove estudiant va anar a veure al gran mestre: "Gran mestre, va dir, vull ser savi com vostè". El gran mestre li va donar una puntada de peu i li va dir: "Torna quan estiguis preparat". El jove estudiant ho va llegir , veure i escoltar tot. Va crear i va destruir. Però mai estava prou preparat! Cansat va anar a veure altra vegada al Gran mestre per dir-li que havia fracassat. Quan hi va arribar no va trobar ningú. Va girar-se per marxar i es va trobar un jove estudiant que li digué: "Gran mestre, vull ser savi com vostè" . T'ha agradat?

(El nen torna a arronsar les espatlles)

LEO: Ja...

LAURA: *(des de fora)* Albert! Que has de bufar les espelmes!

LEO: Li donaràs això a la teva mare?

(li dona un quadre que no veiem)

LEO: Saps qui és?

(el nen fa que no amb el cap. Leo posa una mà al quadre com si tapes alguna cosa)

ALBERT: La Mama?

LEO: Dóna-li, ja en pintaré un altre... He de marxar.

TONI: *(des de fora)* Albert!

(Albert va cap a la porta, i Leo a la màquina. Laura entra en el moment que Leo marxa.)

ALBERT: Mama ha vingut un senyor del espai i m'ha explicat una historia molt rara i m'ha donat un quadre que eres tu!!!

LAURA: *(des de fora)* Un senyor de l'espai... va vine a bufar les espelmes!!

ALBERT: *(decepcionat)* Bueno...

(ALBERT ARRONSALES ESPATLLES, MIRA EL QUADRE QUE ENCARA NINGÚ DEL PÚBLIC A VIST, EL DEIXA AL BELL MIG DE L'HABITACIÓ AGAFA LA PILOTA I

**MARXA. EL PÚBLIC VEU ALESHORES QUE EL QUADRE ES LA MONA LISA DE LEO
DA VINCI. FOSC)**

FÍ